

GYMNÁZIUM, PRAHA 9, LITOMĚŘICKÁ 726

M
C
M
L
X
X
I
I
I

ALMANACH

50. výročí založení gymnázia

Gym. lit.

ŠKOLNÍ VLAJKA

GYMLIT TEAM 2023

Najnarová Jaroslava, Kučerová Olga, Tobolková Dana

Bárta Jan, Bartošic Vlastimil, Bartošová Františka, Bátrlová Jana, Benková Iva, Buzek Oldřich, Cihelková Jitka, Coubalová Lada, Čížková Ivana, Dobšová Ivona, Doležalová Jana, Dvořáková Jana, Feber Martin, Fialová Jitka, Fryčová Štěpánka, Hamralová Andrea, Havlíková Miroslava, Hemerová Michaela, Holubová Růžena, Horčíčková Jana, Jedličková Markéta, Karbanová Michaela, Klínská Věra, Klopacz Zuzana, Knypl Jaroslav, Kolesárová Veronika, Kopřiva Tomáš, Kosek Dagmar Inge, Kosina Josef, Koudelková Ilona, Kovalovská Zdenka, Krajčová Jitka, Krýdová Eva, Kunovjánková Eva, Kurečka Tomáš, Kutálek Jaroslav, Kverková Monika, Landsdorf Jiří, Lorenc Jan, Marešová Martina, Moravcová Renata, Najnar Martin, Nejmanová Libuše, Nováková Eliška, Palma Marek, Patová Renata, Peliushchak Iryna, Plachý Petr, Plyatsok Iryna, Prchalová Jana, Procházka Svatoslav, Puchmajerová Jitka, Romanyuk Nadiya, Rozumová Iveta, Růžičková Blanka, Říhová Lenka, Semrádová Jaroslava, Shved Nataliya, Skokanová Zuzana, Skolilová Ilona, Slabyhoudová Dana, Sůrová Jana, Šafaříková Hana, Šeflová Romana, Širl Radim, Švejcárová Lucie, Tomeš Libor, Váňová Veronika, Vokurková Hana, Volfová Kateřina, Vrbecká Procházková Hana, Vyhlídalová Jana, Weberová Magda, Weiser Jiří, Weiser Martin, Wokounová Miroslava, Zámečníková Ivana, Zeizingerová Jana

HISTORIE

Zajímá vás něco o historii našeho gymnázia? Funguje již krásných 50 let! Na této dvojstránce se dočtete o jeho úplných počátcích, důležitých rekonstrukcích a o tom, jak se vlastně dříve vyučovalo.

Asi víte, že naše gymnázium se nenacházelo vždy zde na Proseku. Dříve sídlilo v zámečku v Čakovicích, bylo podstatně menší a nabízelo pouze čtyřleté studium. Každý ročník měl tři třídy, a protože v každé třídě bylo obvykle 25 studentů, na „starém“ gymnáziu tedy studovalo cca 300 žáků. Učitelský sbor čítal kolem 15 členů.

Gymnázium se na Prosek přesunulo v roce 1973, protože tehdy se tísnilo ve stejné budově jako nově vzniklé hudební oddělení Základní umělecké školy Marie Podvalové a na Proseku vyrůstalo velké sídliště. Okolí školy, včetně školního hřiště, pak bylo dokončeno v druhé polovině sedmdesátých let.

A jak to na našem gymnáziu chodilo před více než 25 lety? Co se týče počtu žáků a tříd, například v roce 1994 zde studovalo 636 žáků (z toho 280 hochů a 356 dívek), škola měla 21 tříd a v každé se běžně učilo 32 až 42 studentů, což si většina z nás dnes asi nedokáže ani představit. Dne 28. března se tradičně slavil Den učitelů, v průběhu školního roku se konalo poměrně velké množství sportovních dnů, žáci vydávali časopisy a nástěnné noviny. Důkazem toho, že jste se při výuce mohli i pobavit, je sbírka legendárních výroků učitelů z let 1994-1998. Tehdy například zazněl tento pamětihodný výrok: „Nehoupejte se na té židli, nebo si zlomíte jeden velmi důležitý orgán!“

Ani studenti našeho gymnázia se nevyhnuli tísnivé atmosféře, která v 70. letech vládla ve školních učebnách. Obsah výuky (zejména v dějepise) byl velmi zkreslen. Žáci se povinně účastnili spartakiád nebo aktivit Svazu socialistické mládeže a pracovních brigád (například při sklizni chmele a brambor). Kromě povinné ruštiny na našem gymnáziu studovali angličtinu, němčinu, ale také italštinu, případně latinu. V rámci Klubu mladého diváka mohli navštěvovat divadelní představení za příznivější cenu – klub funguje dodnes. V 80. letech byly do výuky

zahrnuty i odborné předměty cílené na praktické zaměření našich absolventů. Po revoluci v roce 1989 došlo ke změnám v typu studia, kromě čtyřletého se postupně zavedlo studium šestileté a osmileté.

A byli naši studenti vždy tak úspěšní jako dnes? Četné výborné výsledky bývaly zaznamenávány ve sportu. Běh 1. máje (přespolní běh) pořádaný naší školou se stal každoroční tradicí a účastnilo se ho více než 20 středních škol. Studenti našeho gymnázia se také zapojovali do soutěže Pražský kalich, v níž jsme většinou získávali hned několik prvních míst. Například v roce 1977 Barbora Vyskočilová vyhrála kategorii 15–19letých a Viktor Měska ovládl kategorii 19–20letých. Naši studenti si vedli výtečně i po odchodu z gymnázia, úspěšnost přijetí na VŠ byla již tehdy velmi vysoká (přibližně 98 %). U nás vystudovala řada současných významných osobností z nejrůznějších oborů a činností, mimo jiné synové bývalého pana prezidenta Václava Klause.

V letech 2018 a 2019 proběhla velká rekonstrukce budovy školy. S novou, zateplenou fasádou zároveň získala až lehce futuristický design. Uvnitř se zrenovovaly například učebny fyziky, biologie i laboratoř chemie. Pořádily se další nejmodernější didaktické pomůcky (včetně interaktivních tabulí) a přibýly také lavičky, které se nacházejí na chodbách před učebnami, a byla kompletně vyměněna kanalizace.

Naše gymnázium tradičně pořádá výměnné pobyty a poznávací zájezdy do zahraničí. Spolupráce probíhala se spoustou škol z jiných zemí – například z Norska, Francie, Velké Británie, Německa či Španělska. Studenti, kteří nás v ČR navštívili, si samozřejmě vždy prohlédli i naši školu. Bohužel kvůli covidové pandemii musela být většina pobytů a zájezdů zrušena nebo odložena. Letos se už vše pomalu vrací do starých kolejí, někteří žáci již byli na pětidenním pobytu v Bavorském lese a v plánu jsou i další výjezdy. Naši žáci se účastní mezinárodních projektů (např. Erasmus+). Všichni už se těšíme, až se vše znovu plně rozjede.

Vedení školy

Ředitel/ka	Doba působení (od – do)	Aprobace
PhDr. Miloš Schmidt	1. 9. 1973 - 31. 7. 1979	dějepis
Jitka Šuková	1. 8. 1979 - 31. 7. 1990	český jazyk, dějepis
PaedDr. Stanislav Rypáček	1. 8. 1990 - 31. 7. 2004	matematika, deskriptivní geometrie
Mgr. Marek Kaufmann	1. 8. 2004 - 31. 7. 2018	matematika, fyzika
PhDr. Jaroslava Najnarová	1. 8. 2018 - současnost	dějepis, český jazyk

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM

Jan Klaus

Syn bývalého prezidenta České republiky, který studium na gymnáziu dokončil v roce 1993 maturitní zkouškou s vyznamenáním. Je mu 48 let a má 5 dětí. Pracuje jako finanční manažer ve společnosti ČEZ, rád sportuje.

Bavilo Vás studium na našem gymnáziu?

Ano, zejména první rok, když jsme se moc neučili :), protože přišla sametová revoluce a konec komunistické totality. A nálada v celé společnosti byla krásná a my ve škole měli spoustu času na mimoškolní aktivity. Ale co se týče vlastního studia, já měl štěstí. Moc jsem se učit nemusel, a přitom měl docela dobré známky.

Dala Vám něco naše škola a přišlo Vám na ní něco speciálního?

Škola mi dala moc, zejména nejlepší dva kamarády na celý život. Tomáše Vejvodu a Roberta Vitásku, se kterými se dodnes pravidelně vidím, a vím, že se na ně mohu ve všem spolehnout. Vzpomínám na řadu skvělých učitelů, zejména na třídní učitelku Benešovou, tělocvikáře Štekr a češtinářku Štěpničkovou. Speciální na škole bylo asi to, že jsme měli 9 tříd (my byli Háčko) a bylo nás ve třídě přes 30, a přesto vše fungovalo dobře.

Jaké byly Vaše vztahy se třídou?

Vztahy ve třídě byly a jsou dodnes fajn. Vlastně to byl největší přínos školy pro mě. Naučila mě, jak funguje kolektiv a že není vždy nejdůležitější, kdo je nejchytřejší ani nejpohlednější :-), ale že jsou úplně jiné, daleko důležitější věci, díky kterým je někdo oblíben či neoblíben a je šťastný nebo smutný. Dosud vídám pravidelně kluky z poslední lavice a daří se nám i třídní srazy – nyní se již blíží sraz po 30 letech.

Máte nějaké nejlepší a nejhorší zážitky? Jaké?

Je to už téměř 30 let a na žádné špatné zážitky si už moc nevzpomenu. Většina zážitků, které se mi vybaví, jsou pozitivní a osobní vzpomínky na partu ve třídě, se kterou jsem zažil leccos vč. čundrů a různých mimoškolních akcí. Ze školy se mi vybaví zejména tělocvik, což v podstatě znamenalo nonstop fotbálek. Vzpomínám si, že nás náš úžasný tělocvikář Štekr měl rád, protože jsme sportovali hodně i mimo hodiny tělocviku. Klidně poslal holky málem do deště běhat kolem školy ven a my mezitím mohli v tělocvičně pokračovat v našem oblíbeném fotbálku :-). Potom se mi vybaví moje pozdní příchody. Přestože jsem bydlel na Proseku a jezdil na skateboardu, takže od probuzení jsem byl schopen se nasnídat, vyčistit zuby a být ve škole během 15 min. Za pozdní příchody jsem dostal i ředitelskou důtku, ale pak jsem se začal starat o třídní knihu a zlepšilo se to. Protože ta na mě čekala ve skříňce, a tudíž pokud první hodinu neučila naše třídní, tak jsem pozdní příchod neměl, protože jsem „nesl“ třídnici :-). Maličko se mi to pak vymstilo, neb jeden nejmenovaný spolužák měl nějaké neomluvené hodiny, třídní kniha se ztratila a já pak musel celou knihu přepisovat dle nějakého třídního výkazu.

Vrátil byste se do svých studentských let, kdybyste mohli?

Určitě hned. Šlo o krásné studentské roky, kdy neexistoval internet, počítače ani mobily. Když jsem chtěl z domova kontaktovat nějakou holku, tak to znamenalo natáhnout šňůru se sluchátkem od telefonu s natahovacím ciferníkem z obýváku do předsíně a doufat, že nebudou rušit moje rodiče či bráchu, a poté hlavně doufat, že to nevezmou rodiče dotyčně.

Hned po škole jsme běželi na hřiště, do parku za holkama a v pozdějších ročnících do hospody. A navíc v prváku (tehdy bylo gymnázium čtyřleté), tj. když mi bylo 15 let, přišla sametová revoluce a konec komunistické totality. Atmosféra ve společnosti i doma byla neskutečně pozitivní. Pamatuji, jak jsem v tom prvním týdnu jezdil MHD každý den na demonstraci na Václavské náměstí a zpět. Metro i autobusy na Prosek byly totálně plné. Lidé si dávali přednost při vstupu do autobusu a říkali s úsměvem „jeďte, já počkám“ a všichni cítili, že všichni mají společný cíl a jednoznačnou shodu, že se věci veřejné konečně vyvíjí, jak mají, a že se dočkali skutečné svobody, a všichni se těšili na budoucnost. Všichni lidé se radovali z konce totality a nesvobody a konečně se mohlo svobodně mluvit, cestovat a dělat povolání, které člověk chtěl.

Až teď si uvědomuji, jaké štěstí mě potkalo, že jsem toto zažil. O to více se dnes trápím, když vnímám, že nyní žijeme v podobné totalitě jako tehdy v komunismu. Podobně jako tehdy nám nyní Česká televize a většina médií nabízí pouze jedinou „evropskou pravdu“ a vyjádřit svobodně svůj názor je dnes velmi odvážným činem. A stejně jako říkali mně rodiče před rokem 1989 – tohle ve škole neříkej nahlas – tak dnes je to již podobné, protože za vlastní názor již opět hrozí zastavení kariéry v práci či komplikace při studiu.

Blíží se volba prezidenta ČR, koho budete volit a proč?

Nebudu volit nikoho, kdo nehájí skutečné zájmy českých občanů a kdo pouze plní pokyny, resp. očekávání evropských a amerických elit a kdo pouze opakuje jedinou dnes povolenou „pravdu“. Je také zřejmé, že nejvíce billboardů a pozornosti médií mají právě ti kandidáti, kterým nejde o obyčejné potřeby českých občanů. Tito kandidáti hájí cizí zájmy a zájmy těch, kteří jejich drahou kampaň platí a kteří potřebují, aby v čele naší země byl slabý kandidát, který nemá své vlastní názory a který bude poslušně pokračovat v tom, aby naše země zanikla a stala se jedním z bezejmenných regionů globálních velmocí.

Přál bych si prezidenta, který bude usilovat trvale o hledání cest k míru či alespoň k zastavení přímých bojů ve válce na Ukrajině. Děsí mě, že nikdo na Západě ani u nás se o žádné příměří a klid zbraní vůbec nesnaží. Přál bych si prezidenta, který bude hájit svobodu za všech okolností a nedopustí obnovení cenzury a pronásledování politických odpůrců, tj. bude protiváhou dnešní podivné koalice, která pod záminkou zakazování „dezinformací“ postupně likviduje svobodu slova. A zejména bych si přál prezidenta, který bude bránit normální svět a tradiční hodnoty, na kterých bohatství našeho státu a evropských zemí vzniklo. Že bude hájit přirozená fakta, jako např. že existují pouze dvě pohlaví – muž a žena – a že základem všeho je rodina a že o svých dětech mají primárně rozhodovat jejich rodiče, a ne ministerstva a farmaceutické firmy. Že teplotu na zemi ovlivňuje z 99,99 % síla erupcí na Slunci, a nikoliv emise CO₂, jak se nám snaží někdo ze zjištěných důvodů namluvit. A že bohatství všech vzniká z práce, ze svobodného podnikání a z invence pracovitých lidí, a nikoliv z vládních dotací, globálních směrnic a regulace. A že bohatství nevzniká z přerozdělování našich peněz prostřednictvím evropských či státních fondů. To vedlo i za komunismu k obrovskému plýtvání zdroji, které lidé vytvořili, a zhoršuje životní úroveň celé Evropy i dnes.

Proto určitě nebudu volit ani soudruha „generála“ Pavla, ani paní Nerudovou – to jsou kandidáti, se kterými by naše země pokračovala nejrychleji směrem, který je pro běžné občany a Českou republiku opačný, než jsme si všichni v roce 1989 přáli.

Představení osobnosti

Jan Klaus se narodil se v roce 1974 v Praze, kde žije a pracuje dodnes. Je ženatý a má 5 dětí. Po Gymnáziu Litoměřická (1989 – 1993) vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, obor Finance. Od roku 2004 pracuje ve společnosti ČEZ jako ředitel útvaru Centrální controlling. Ve společnosti ČEZ působil nejprve v oblasti koordinace projektů, rozvíjel oblast řízení rizik a od roku 2012 je pravou rukou finančního ředitele společnosti odpovědnou za finanční řízení a externí reporting Skupiny ČEZ. Před nástupem do ČEZ působil několik let v oblasti procesního a strategického poradenství ve společnostech PricewaterhouseCoopers a IBM a v oblasti investičního bankovníctví ve společnosti Expandia Finance a u Rothschild Asset Management.

V rámci svého primárního zaměstnání se řídí mottem: „Finanční řízení není o škrtnání nákladů, ale o podpoře těch nejlepších, tj. nejlepších lidí, projektů, investic, nápadů...“

Ve volném čase, kterého kvůli 5 dětem a náročnému zaměstnání moc není, se věnuje silniční cyklistice, lyžování a šachům. Jako člen správní rady a občasný donátor působí od roku 2001 v rámci Nadačního fondu Verda, který se zaměřuje na podporu vzdělávání romské mládeže.

Ema Dvořáková, 4.F

Rozhovor s absolventy gymnázia v rámci předmětu Mediální výchova (vede Svatoslav Procházka)

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM

Václav Klaus

Úvod: Václav Klaus mladší je český politik, bývalý poslanec a pedagog, bývalý ředitel soukromého gymnázia PORG. Na Gymnáziu Litoměřická studoval mezi lety 1984 až 1988. Jedná se o bývalého člena Občanské demokratické strany (ODS) a zakladatele Trikolory. V roce 1993 absolvoval Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy – obor matematika-geografie. Je syn bývalého prezidenta a premiéra Václava Klause (staršího) a bývalé velvyslankyně za Slovensko Livie Klausové. Nyní se věnuje samostatným projektům a poradenství.

Většina lidí Vás jistě zná, ale mohl byste se v krátkosti sám představit?

Vystudoval jsem Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy, obor matematika, poté jsem se stal učitelem. Poměrně rychle, protože to bylo po revoluci, jsem se stal ředitelem takové malé soukromé školy, která byla v tu dobu na pokraji krachu. Pamatuji si, že jsem srpnové mzdy platil již z nového školného. Snadno jsem si spočítal, že už v lednu tenhle trik nevyjde. Naštěstí se nám následně začalo dařit a vznikla z toho síť škol vlastně napříč celou republikou. Za katedrou jsem byl 25 let, když to tak sečtu.

Když jsem přestal s kantořinou, tak jsem se věnoval nějakým svým projektům a pak jsem chvíli “páchal” dobro, asi 4 roky. Byl jsem zvolený do parlamentu, měl jsem ve volbách druhý největší počet hlasů (za Babišem). Ale politice bych se dnes pro gymnaziální rozhovor rád vyhnul, takže není co dále rozebírat. Teď jsem opět na volné noze a řídím různé projekty.

Nedávno jste se zúčastnil srazu absolventů po 34 letech. Tak co bylo Vaše hlavní téma vzpomínání? Vzpomínali jste na školní léta a mohl byste mi říct, na co jste vzpomínali především?

Tyhle srazy spolužáků, to má takový vývoj. To zjistíte sama ve svém životě. Nejdříve, když se sejdou ti lidé po roce, tak to je ještě pořád ta samá třída a ti, co spolu chodili, se tam ještě líbají před hospodou. Pak je takové období, kdy se všichni ožení nebo vdají a ukazují se tam fotky mimin a partnerů. Před čtyřicítkou je polovina lidí rozvedených a zase to tam žije.

Ted' už jsme 34 let od maturity. Spousta lidí už má třeba vnoučata. Takže tentokrát to bylo asi poprvé, kdy to vážně bylo spíše nostalgické. Takže vidím holku, se kterou jsem chodil, už je to taková paní-babička a tak se tam už na sebe usmíváme. Nebo s kamarády vzpomínáme, jaké různé blbosti jsme prováděli.

Proč jste si tehdy vybral Gymnázium Litoměřická?

Bydlel jsem na Proseku a na základní školu jsem chodil na výbornou jazykovku dole ve Vysočanech, kde brali vždy jednu třídu, tedy asi 35 dětí, na celý ten stotisícový obvod. Tehdy nebyla osmiletá gymnázia, takže tahle základka od 3. do 8. třídy měla velký předvýběr a šlo z ní snad více lidí na vysokou školu než z Litoměřické.

Protože mí rodiče nebyli ve straně a zase jsem neměl samé jedničky, tak jsem se snažil hlavně na nějaké gymnázium dostat, abych neskončil někde ve fabrice. Tehdy bylo vyhlášené Gymnázium Nad Štolou a pár dalších. Myslím si, že ani dnes se důvody pro výběr gymnázia neliší, stále si lidé vybírají gymnázium, kam se mají šanci dostat. Takže to byly mé důvody a popravdě zde hrál roli i fakt, že Gymnázium Litoměřická bylo spádové a chodila tam spousta lidí ze základky, nás tam bylo asi 7.

Jaké máte vzpomínky na pedagogický sbor? Učí ještě někdo?

To už je spousta let, co jsem tam chodil. Hodně lidí ze sboru byla taková ta stará parta těch kantorů, co ještě přišli původně z Čakovic. Měli jsme výbornou paní ředitelku, která se jmenovala Šuková. Samozřejmě musela být ve straně jako každý, kdo tehdy něco vedl, ale byla hodně liberální, že opravdu tu školu vedla svobodněji, pro mě to byl strašný posun oproti základce. Třeba neříkalo se učitelům „soudruhu“ jako všude jinde, ale „pane profesore“, na čemž mnoho z nich bazírovalo. Byl tam takový svobodný duch, jestli rozumíte. Svaz mládeže tam nějak taky neexistoval nebo nic moc nedělal. Bylo to prostě takové neuvěřitelné a myslím, že to byla hodně zásluha té paní ředitelky a těch kantorů. Potom, co jsem odešel, tak se tam ten sbor docela omladil, takže myslím, že už moc lidí vážně neznám, je to přece jenom více než 30 let. Ještě jsem znal profesora Lorence, kterého možná taky budete znát. To byl tělocvikář.

Toho mám na biologii.

Ještě máte?

Ano.

Tehdy to byl takový mladý třicetiletý švihák s knírem. Potkal jsem ho nedávno v Chorvatsku s nějakými studenty a moc se nezměnil. Byl pozitivní a veselý, nás učil brannou výchovu a tělocvik.

On nás má na biologii už 4 roky s jednoroční pauzou a vím, že jezdí vždy do Chorvatska se staršími žáky. Myslím, že tam dělají něco souvisejícího s biologií. A neučila Vás náhodou paní profesorka Kosek?

Ne, učila nás třeba němčinu paní profesorka Jiroušková, kterou jsem naposledy viděl na oslavě 40 let gymnázia, byla to již téměř 90letá paní. Studenti mají právě nejhorší známky většinou z němčiny a fyziky a i ona byla taková přísnější, takže měla přezdívku „Führer“, ale na tom srazu po 40 letech byla strašně hodná. Ale již jí asi úplně nesloužila paměť, protože já jsem byl na gymnáziu hrozný „sígr“ a ona mi tam říkala: „Vy jste byl takový strašně hodný student...“

Jak byste se tedy zhodnotil jako student?

Nebyl jsem nikdy úplně pitomý. Šla mi docela a bavila mě matematika, hodně jsem četl, závodně lyžoval a celkově jsem hodně rád sportoval. Z pohledu prospěchu to šlo, zase na druhou stranu jsem byl vždy trochu rebelský a zlobivý. Samozřejmě v těch „telecích“ letech jsem strašně vyváděl a měl jsem horší známky, nějakou tu důtku jsem schytl taky. Třídní mi tehdy nechtěla dát ani doporučení na tu školu s pedagogickým zaměřením, že prý nemohu učit děti. Já jsem vlastně na vysokou šel ještě za komunismu, a protože jsem nechtěl pracovat někde ve výzkumáku jako ekonom ve stopách mých rodičů. Matematika mě bavila, platy byly tehdy všude stejné, tak jsem si říkal, že jako pedagog budu mít 2 měsíce prázdnin a středoškolský profesor matematiky je dobré zaměstnání, a nastoupil tedy na tu fakultu s pedagogickým zaměřením, kterou jsem i dokončil.

Jak Vás ovlivnilo studium na Gymnázium Litoměřická například ve Vaší budoucí funkci ředitele, v pozitivních i negativních ohledech?

Střední škola je tu k tomu, aby Vám dala základy vzdělání. Kvalita školství klesá, to si nebudeme nalhávat, takže my jsme se naučili tu češtinu a přírodní vědy ještě slušně, také ty základy matematiky jsme měli v malíku. Posunulo mě to k tomu, že jsem měl dobrý všeobecný rozhled, když jsem nastupoval na vysokou.

S vedením školy mi pomohlo, že jsem matematik, dokázal jsem si rychle spočítat finance nebo si v tom zavést nějaký vlastní pořádek a nemusel jsem spoléhat na někoho jiného. Myslím si, že umět matematiku je třeba pro vedení firmy zlaté. Samozřejmě musíte mít ještě schopnost vést lidi, s tím jsem měl tehdy největší problém, protože mi bylo 29 a člověk je v tomto věku ještě takový „střelec“. Já jsem tehdy vyhodil všechny kantory z té školy, kromě dvou, a přitáhl jsem tam nové učitele teprve z fakulty. Takže jsme měli strašně mladý sbor, z toho spousta chlapů. Pamatuji si, že jsme všichni pracovali se strašným nadšením a nasazením. Pak ve 40 je už člověk zkušenější a už to jde jednodušeji.

Myslím si, že by výuka měla mít jasně stanovený cíl, aby vedla odněkud někam. Bohužel na tohle se v dnešní době často zapomíná.

Dokázal byste si představit, že by třeba Vaše dcera šla na Gymnázium Litoměřická?

Samozřejmě, asi bych se tam tedy nejdříve chtěl podívat, jak to tam dnes funguje. Líbí se mi, že je zde povinná maturita z matematiky. Sám jsem ji zavedl na PORGu. Myslím si, že je to jeden z důvodů, proč jsme tehdy měli nejlepší výsledky z maturit v celé republice. Moc za to chválím Vaše vedení školy a ať to tam drží.

Vím, že rád sportujete. Co jste dělal za sporty? Jaké jiné aktivity jste během studia dělal?

Já jsem jako dítě hrál šachy, to hraji do dneška. Na škole jsem založil klub a hráli jsme první ligu „naše áčko“. Závodně jsem také lyžoval. Když mi bylo asi 10, tak už to prostě nešlo vše časově skloubit, takže jsem si zvolil lyžování. No a lyžoval jsem asi do první svatby, tedy do 25 let. Pak jsem začal hlavně jezdit na kole a už skoro 30 let závodím ve veteránských kategoriích. Máme tým „Cyklodepo“ – podle kobylického servisu. Koneckonců, kdo je z Kobylic nebo Bohnic – určitě mě už někdy na kole potkal – trénuji skoro každý den v sezóně.

Je někdo, kdo Vás během Vašich studií ovlivnil na celý život?

Ty opravdu vynikající pedagogy potká člověk jednou, dvakrát za život. Na drtivou část z nich si v budoucnu ani nevzpomenete nebo si je pletete. Na základce jsme měli třeba skvělou učitelku, která nás všechny za čtyři roky zvládla ten jazyk naučit velmi dobře. Na vysoké jsem měl zase řadu profesorů, které jsem měl rád, protože jsem měl zájem o předmět, který vyučovali. Náš třídní na gymnáziu byl také zajímavý, tu chemii učil nevalně, ale lidsky a politicky byl skvělý člověk, takže jsem se s ním potkal třeba 17. 11. 1989 na Národní třídě.

Co jste si odnesl z Gymnázia Litoměřická?

Hlavně mládí jsem si odnesl, jde přece jenom s lehkou nadsázkou o nejkrásnější 4 roky života od 14 do 18 let. Byli jsme mladí, byli jsme veselí, tak rád na to vzpomínám. Vzpomínám na ty lidi, vztahy a atmosféru. Dalo mi to základ vzdělání, takže to, co škola má splnit, také splnila. Samozřejmě ta škola neměla tehdy ještě takovou tvář, byla novější, takže nebyla tak věhlasná, ale to není dnes již pro mě důležité. Vybláznili jsme se tam a stihli jsme se také zklidnit do maturity před nástupem na vysokou.

Je něco, co byste vzkázal současným studentům Gymlitu?

Užívejte si mládí, život běží rychle a škola stačí, když je dobrá tak akorát. I polovina nositelů Nobelovy ceny chodila na normální školy a ne na prestižní univerzity. Život máte před sebou, neproflákejte ho a užívejte si ho. Vše je pouze na vás.

Děkuji za zajímavý rozhovor.

Tereza Kubínová, 4.F

Rozhovor s absolventy gymnázia v rámci předmětu Mediální výchova (vede Svatoslav Procházka)

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM

Lukáš Bauer

Lukáš Bauer je profesionální florbalový brankář hrající za Mladou Boleslav a českou reprezentaci. Narodil se 7. dubna 1991.

Jak vzpomínáte na studium na gymnáziu?

Na Gymlit vzpomínám v pozitivním duchu, užili jsme si spoustu randy a zároveň se naučili hodně věcem. Dodneška si z chemie pamatují, že Coca-cola Zero má v sobě tolik škodlivých látek, že je horší než ta klasická.

Jak jste zvládal dohromady školu a sport?

Zvládal jsem to jak a kdy. V jedné chvíli jsem už musel požádat o individuální studijní plán, protože se blížilo MS juniorů a bylo potřeba věnovat více času tréninku. Ale celkově to šlo, ačkoliv to bylo náročné.

V kolika letech jste začal s florbalem?

Florbal jsem začal hrát v roce 2000, tedy v mých devíti letech. Teď už se mu věnuji téměř 23 let a pořád mě to naplňuje a neměnil bych.

Kdy jste se rozhodl, že budete brankář?

V podstatě od začátku jsem věděl, že chci jít do brány. Od malička jsem obdivoval fotbalové či hokejové brankáře, vystříhoval si z časopisů rozhovory a fotky, takže okamžitě po příchodu na první trénink jsem se tlačil do branky.

Na mistrovství světa jste skončili druzí, berete to jako úspěch?

Druhé místo na MS určitě úspěch je, nicméně ta pachut' z nepovedeného finále ve mně přetrvává. Ale asi to tak mělo být, máme silnou motivaci za dva roky dojít ještě o krůček dál.

Čeho byste chtěl dosáhnout ve florbale?

V Česku už jsem vyhrál prakticky všechno, takže mojí největší motivací je zmíněný titul mistra světa. Dokud budu mít sílu, tak se o ten sen budu prát.

Baví vás nějaký jiný sport?

Baví mě opravdu velká škála sportů, ale většinou na ně nezbývá čas. Když ho najdu, tak si rád zahraju prakticky cokoliv, ale nejvíc mě baví raketové sporty jako tenis, badminton nebo squash.

Miroslav Chramosta, 4.F

Rozhovor s absolventy gymnázia v rámci předmětu Mediální výchova (vede Svatoslav Procházka)

TV GYMLIT – JAK TO CELÉ ZAČALO?

Krátká vzpomínka Davida Štrupa

Téměř každý z nás v dnešní době nosí v kapse kameru. Často velmi kvalitní, s vysokým rozlišením. Je součástí zařízení, kterému říkáme smartphone, a každodenně s ním zaznamenáváme (a někdy rovnou i zveřejňujeme) dění ve svém okolí. Stejnou potřebu zaznamenávat a informovat o svém okolí jsem ve svých 17 letech cítil i já. Akorát v té době – před více než 15 lety – byly k dispozici pouze klasické domácí „amatérské“ videokamery, nejdříve páskové a později digitální.

Začátky nebyly lehké...

televizí u jídelny, a založili tak TV Gymlit. První zkušební vysílání proběhlo počátkem roku 2009, spouštělo se automatizovaně na televizi ve smyčkách v rámci přestávek, příspěvky jsme umísťovali i na síť Vimeo.³

Obrázek 1 Křest TV Gymlit, klub Ojai, 21. 3. 2009

Zleva Adéla Janů, Tomáš Hybeš, Tomáš Vaněk, David Štrup, Jiří Vítek, Michal Horký

Nejprve jsem točil na tátovu páskovou kameru různá „home videa“ z dovolených a amatérské filmy s kamarády – jako samouk jsem tyto materiály i stříhal a editoval. V roce 2008 škola pořídila moderní digitální HDV kameru, navíc u jídelny se přes prázdniny „objevila“ LCD televize, na které běželo vysílání ČT24. S pomocí učitelů¹ a spolužáků² jsme se rozhodli, že toho musíme využít. Rodiče mi koupili mikrofon a stativ, vlastními silami jsme zrekonstruovali sklad zeměpisných map (budoucí studio), který se nacházel pod novou

Cílem televize bylo informovat, vzdělávat a bavit, a proto jsme od začátku točili zpravodajské reportáže o dění ve škole, medailonky úspěšných studentů, ale i zábavné pořady a satiru. Měli jsme naprostou kreativní a tvůrčí volnost, a hlavně při příležitosti každoroční školní akademie vznikaly reportáže, které nás baví dodnes (například „Ztracené štětky“ – odkaz viz QR kód).

Po dvou letech jsme předali televizi další generaci a já odešel studovat žurnalistiku na FSV UK. TV Gymlit tak pomohla mně, ale i dalším generacím tvůrců (například Petru Ježkovi nebo Tereze Haniakové) k novinářským a dalším příbuzným profesím, které nás živí dodnes. A co je pro mě nejcennější, i po

14 letech od založení TV Gymlit stále vysílá a umožňuje studentům Gymnázia Litoměřická kreativně tvořit audiovizuální obsahy a zároveň informovat, vzdělávat a bavit její diváky.

¹ jmenovitě Marek Kaufmann, Jitka Cihelková, Blanka Růžičková, Jaroslav Kutálek, Jana Dvořáková

² Na počátku stáli Tomáš Vaněk, Jitka Levová, Michal Horký, Nikola Kratochvílová, Adéla Janů, Lucka Roškotová, Jiří Vítek, Tomáš Hybeš, Jan Buzek, později Petr Ježek, Tereza Haniaková a Tereza Zunová.

³ Kompletní archiv TV Gymlit z let 2009–2011 je stále dostupný na stránce <https://vimeo.com/user1266755>. Je ovšem třeba si na daných stránkách vytvořit účet, bez něj už nelze videa přehrát, přístup k účtu jsme ztratili.

ŠKOLNÍ JÍDELNA

Každá správně fungující škola má vlastní jídelnu a výjimkou není ani naše gymnázium. Školní jídelnu u nás naleznete v prvním patře. Studenti si mohou vybrat ze tří jídel, jedno z nich je vždy vegetariánské. Každé si musí objednat alespoň patnáct lidí, pokud se tak nestane, jídlo se v ten den nevaří. K hlavnímu chodu si můžete vzít i polévku,

bývá i dezert nebo kus ovoce. V místnosti jídelny se nachází nápojové nádoby na vodu, čaj nebo šťávu.

Obědy se vydávají od 11:25 do 15:00 hodin. Samotná školní jídelna funguje od 6:30 hod., kdy se obědy začínají připravovat. Školní jídelnu vede paní Eva Krýdová, již náleží kancelář pod jídelnou v přízemí. Úřední hodiny jsou od 9:35 do 9:55 hod. a od 11:30 do 12:00 hod. Místnost jídelny má kapacitu 130 osob. Na přípravě jídel pracují tři kuchařky a tři pomocné síly. Oběd ve školní jídelně stojí 41 Kč pro žáky mezi 11–14 lety a 43 Kč pro studenty starší 15 let a zaměstnance. Možnost odhlásit si oběd je do 7:00 hod. dne výdeje, a to telefonicky nebo čtyři dny předem v aplikaci. Informace o školní jídelně jsou na webu školy.

Pro stravování ve školní jídelně je nutné zaplatit zálohu za čip ve výši 100 Kč. V případě jeho ztráty je možné si nový čip kdykoliv zakoupit, pokaždé za 100 Kč. Pro výběr obědů slouží web www.strava.cz a jeho mobilní aplikace.

Pokud si žák čip zapomene, nahlásí se u výdeje obědů a oběd dostane. Při nevyzvednutí oběda žákem nebo jeho zástupcem neodhlášený oběd propadá. Při nemoci je možné si jednu oběd vyzvednout, ale pak už se musí obědy odhlásit, neodhlášené propadají.

Recepty se sestavují podle norem uvedených v zákoně, ale mohou se do určité míry lišit. Potravin jsou skladovány ve skladu v prvním patře. Dodavateli surovin pro vaření jsou české firmy. S některými má jídelna předem dojednanou smlouvu na pravidelnou dodávku potravin. Pokud se však na trhu objeví výhodná nabídka, školní jídelna projeví zájem i v rámci jednorázové dodávky, což nám potvrdila paní Krýdová.

Významné úspěchy ve srovnání s jídelnami na ostatních školách zaznamenala naše jídelna ve školním roce 2018/19, kdy získala 4. místo v krajském kole soutěže “Školní jídelna chutně a zdravě”.

Aby náš článek nebyl jen o faktech, zajímali jsme se, jakou má školní jídelna vizi do budoucna. Dozvěděli jsme se, že se do kuchyně bude pořizovat nová technika, do místnosti školní jídelny nové záclony a obecně by se dále měly inovovat a vylepšovat recepty.

Štěpán Pastrňák, Karel Valeš

ŠKOLNÍ BUFET

V přízemí budovy se nachází školní bufet s možností posezení. Kiosek nebyl dříve samozřejmostí. Na naší škole byl otevřen v lednu roku 2011, a to na stejném místě a ve stejné podobě, jakou má dnes, jen s tím rozdílem, že nyní se jeho provoz musí řídit tzv. „pamlskovou vyhláškou“. Nově zde můžete platit i platební kartou.

Současný nájemce Designex Food s.r.o. má bistro v pronájmu od 10. září 2018. Jedná se o společnost, která pod označením ReFresh Bistro provozuje bistra na víceletých gymnáziích, středních a vysokých školách po celém Česku, např. Střední průmyslové škole dopravní na Praze 2, Gymnáziu Voděradská na Praze 10 či kolejích Masarykovy univerzity v Brně.

Otevírací doba bufetu je od pondělí do čtvrtka od 7:30 do 13:45 a v pátek od 7:30 do 12:45. Provozovatel zde nabízí široký sortiment čerstvých či balených produktů od zabezpečených toastů, které patří k nejoblíbenějším pokrmům, sendvičů a jogurtu s müsli, přes různé slané či sladké pochutiny, bonbony a žvýkačky až po studené a teplé nápoje, ze kterých se nejvíce prodává Pepsi a ledový čaj Lipton. Lze si zde zakoupit také kávu nebo energetické nápoje, které jsou ale určeny pro zaměstnance školy a studenty vyššího gymnázia.

Obsluha bufetu je dle hodnocení studentů velmi příjemná a zboží se prodává za rozumnou cenu, i když v porovnání se svačinou z domova je pochopitelně poněkud vyšší.

Ivan Jemelka, upravila Jana Vyhlídalová

EKOTÝM

Ekotým je skupina žáků našeho gymnázia, která se snaží dělat naši školu co nejvíce „eko“.

Ekotým existuje již pět let, tedy od roku 2019. Od jeho založení vede skupinu paní profesorka Klopacz. Členem Ekotýmu se může stát žák od začátku studia na škole (v primě i 1. ročníku).

Díky proběhlým aktivitám Ekotýmu získala naše škola titul „stříbrná škola“, což je titul středního stupně oceňující ohleduplnost naší školy k přírodě. Od nejvyššího stupně „zelená škola“ nás dělí jen jeden stupeň. Pro dosažení tohoto stupně musí naše škola splňovat předepsané podmínky.

Ekotým se dříve účastnil akcí probíhajících i mimo školu, ale to už se kvůli nedostatku časových možností členů moc neděje. Do budoucna je ale plánován výjezd, který by se uskutečnil nejspíš na konci 2. pololetí školního roku.

Jak jsme měli možnost zaznamenat, na škole nedávno probíhala akce, jejímž hlavním cílem bylo přilákat pozornost studentů k problematice třídění odpadu.

Ekotým se momentálně potýká s nedostatkem členů. V blízké době bude sestavena úplně nová skupina, takže rozhodně neváhejte do řad Ekotýmu vstoupit.

Ruku v ruce s náborem nových členů Ekotým plánuje pracovat také s novým tématem, jímž se má stát UDRŽITELNOST. Máme se na co těšit!

Jankotová Šárka; upravili Rostislav Janek, Ivan Jemelka a Jana Vyhlídalová

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Navštívil jsem druhý den otevřených dveří. Chtěl jsem na vlastní oči vidět novou IT učebnu. Při té příležitosti jsem si prošel celou školu. Konečně jsem měl také čas zastavit se na chodbě u elektronických displejů a trochu vyzkoušet, k čemu se dají prakticky použít. IT učebny jsou zajímavé, moderní, ale osobně mne příjemně překvapila úžasně rekonstruovaná knihovna. O tom jsem nevěděl.

Prošel jsem si v klidu celou budovu a vzpomínal, jak jsem před osmi lety také chodil po škole. Bylo to až nostalgické. Přál bych všem rodičům vidět školu před osmi lety a nyní. Opravdu hodně se toho pozitivně změnilo. Nebudu vyjmenovávat vše, určitě bych na něco nechtěně zapomněl.

Hlavně jsem chtěl škole udělit velkou pochvalu. Uvědomuji si, že všechny změny stojí mnoho úsilí a práce. Mám k tomu velký respekt.

Návštěvník DOD (zasláno e-mailem)

KLUB MLADÉHO DIVÁKA

Klub mladého diváka je spolek, který nabízí žákům divadelní představení v různých pražských divadlech. Jeho členové mají možnost vidět dramata z jiného úhlu pohledu než ve formě četby. Je to také jeden ze způsobů, jak navštěvovat divadla za poměrně nízkou cenu. Vstupenky jsou většinou do zadních řad nebo na balkony či galerie divadel. Samotný klub funguje už třicet let a naše škola s ním spolupracuje již od samého začátku. U nás ho vede paní profesorka Semrádová.

Studenti mají během školního roku možnost navštívit divadlo téměř každý měsíc. Společně mezi sebou potom diskutují a rozebírají jednotlivá představení. Je to součástí vzdělávacího procesu žáka a rozvoje kulturní osobnosti. Návštěva divadla je zároveň také určitý způsob relaxace a aktivního odpočinku. Studenti nemusí chodit na všechna představení, mohou si tak vybrat z nabízených děl jen ta, která je zaujmou. Klub zahrnuje návštěvu téměř všech pražských divadel. Vstupenky do velmi žádaných divadel jako je např. Divadlo Jára Cimrmana nebo Dejvické divadlo bývají ale obvykle vyprodány plně platícími diváky. Málokdy se tak dostanou ke členům klubu. Mezi oblíbená divadla patří Divadlo na Vinohradech. Právě s tímto divadlem má naše škola velmi dobrou zkušenost, co se týče spolupráce a výběru divadelních her.

Členy klubu se mohou stát studenti vyššího gymnázia. Momentálně jej tvoří okolo 50 členů. Zhlédnutí divadelních představení může tak být pro studenty srozumitelnější a lépe zapamatovatelné nežli četba. Tohoto mohou využít například při maturitní zkoušce. Členství v Klubu mladého diváka se tak stává nejen zajímavým, ale i naučným zážitkem.

Zdroj: Mgr. Jaroslava Semrádová

Eva Brožová, Tereza Hasová; upravila Jana Vyhlídalová

„VÝCHOVNÉ“ KONCERTY

Paní profesorka Lenka Říhová již delší dobu organizuje různé třídní koncerty, workshopy nebo další kulturní akce. Vzhledem k tomu, že se většina žáků (s výjimkou nově příchozích) akcí někdy zúčastnila, zajímalo nás tedy, podle čeho paní profesorka koncerty vybírá a jaká je jejich cena. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli uskutečnit tento rozhovor právě s paní profesorkou.

Jaký je program výchovných koncertů?

Nejčastěji se střídá moderace, rozbor a vlastní hudební vystoupení buď celých, nebo částí hudebních děl.

Jsou předváděny jen skladby známých skladatelů, nebo i méně známých?

Skladby jsou vybírány nehledě na popularitu skladatelů.

Na jaké internetové stránce koncerty objednáváte a kolik stojí lístky?

Na stránkách České filharmonie, abonmá 125 Kč.

Jak dlouho už organizujete tyto akce?

Asi 25 let.

Jak dlouho trvá proces výběru a objednání?

Celá příprava trvá dlouho. Výběr daných tříd pro konkrétní nabídku, oznámení třídám, výběr peněz, oslovení dozorů... Samotné objednání pak e-mailem ve 24:00 hodin 1. 6.

Kolik lístků objednáváte při každé akci?

Šedesát vstupenek na tři cykly.

Kdy je nejlepší kupovat lístky?

Nejlépe je koupit lístky na začátku sezóny, protože jinak se hned vyprodají.

Kupujete lístky, nebo jenom rezervujete místa a až na místě koupíte lístky?

Zaplatíme předem a na místě lístky vyzvedneme.

Kolik procent tvoří sleva na lístky pro školy?

Netuším, platíme 125 Kč na žáky – abonmá, jinak platí žáci 150 Kč.

Kde jsou nejlepší výchovné koncerty nebo s jakými máte dobrou zkušenost?

Mám nejvíce zkušeností s Rudolfinem – Česká filharmonie.

Paní profesorce Říhové děkujeme za spolupráci a skvělý rozhovor, díky kterému jsme se dozvěděli mnoho nových zajímavých informací.

Pavel Sova, Václav Mach; upravila Jana Vyhlídalová

KOLÍN NAD RÝNEM

Každý rok, mimo „covidových“ let 2020 a 2021, se naše škola účastní výměnného pobytu s německou školou v Kolíně nad Rýnem. Se školou spolupracujeme již od roku 1997, to znamená už 25 let. Ročně se zájezdu zúčastní 15 českých a 15 německých žáků, kteří stráví jeden týden ve městě svého partnera. Jeden týden bydlí on u vás doma a druhý týden vy u něj. Partner je od toho, aby vám ukázal, jak to ve městě a ve škole vypadá. Také s ním podnikáte všechny připravené programy. Týdenní výměna se nikdy nekoná dva týdny po sobě, je mezi nimi šestitýdenní až tříměsíční rozestup (podle dohody s německou stranou), jinak by to bylo velice náročné nejen pro žáky, ale hlavně kantory, kteří celou akci pořádají. Celý projekt organizují garanti anglické a německé komise, kteří jsou rádi, když se k nim připojí i další vyučující. Do spřáteleného města jedou společně s žáky vždy dva učitelé. Součástí programu výměny není pouze návštěva školy, ale také se partneři podílí na společných výtvarných, historických a společenských aktivitách.

Výtvarný projekt s žáky z Kolína nad Rýnem

Na jaře tohoto roku proběhla výměna on-line. Konala se tak, že si k sobě každý žák vybral partnera z protější školy a poté si spolu dopisovali, většinou přes WhatsApp. Součástí programu byl v minulém roce výtvarný projekt, kdy žáci naší školy navštívili katedrálu sv. Víta v Praze a německá strana fotografie z tohoto výletu výtvarně zpracovala; německá strana zase oproti tomu navštívila katedrálu sv. Petra v Kolíně nad Rýnem a tu potom nakreslili zdejší žáci.

Letos se už bude konat výměnný pobyt prezenční formou. Výběr zájemců o pobyt se bude hlavně řídit kritériem ochoty ubytovat se v Německu u partnerovy rodiny a dále ubytovat partnera ve své rodině.

Před covidem se cena pobytu pohybovala mezi 2 až 3 tisíci korun. Letos bude ale doprava autobusem dražší. Vždy se zatím ale finance podařilo sehnat také prostřednictvím grantu přes různé fondy (např. Fond českoněmecké budoucnosti), doufejme, že to tak bude i letos.

Na konci pobytu mají zúčastnění žáci možnost zprostředkovat vyučujícím zpětnou vazbu. O průběhu pobytu se živě debatuje, a když se nějaké aktivity neosvědčí, další rok už se neopakují. Závěrem musíme konstatovat, že si nikdo z účastníků z výměny zatím neodnesl žádnou špatnou zkušenost a všichni byli vždy spokojeni.

Zdroj: PhDr. Jitka Cihelková

Štěpánka Krejčí, Anna Mlčochová; upravila Jana Vyhlídalová

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ

Každý rok se naše gymnázium velmi aktivně zapojuje do akce Český den proti rakovině. Letošní charitativní sbírky se zúčastnilo všech deset tříd vyššího gymnázia, tudíž díky zapojení téměř tří set studentů jsme dokázali prodat cca 11 500 kytic. Studenti byli ochotni již od 6:30 hodin si ve škole kyticky vyzvedávat a s odhodláním prodat všechny se rozeběhli do frekventovaných míst Prahy. Ti nejúspěšnější dokázali prodat i 300 kytic za 2 hodiny. Všem studentům patří náš velký dík!

Mgr. Blanka Růžičková

ADOPCE NA DÁLKU

Od roku 1993 pomohl program Adopce na dálku více než 30 tisícům nejchudších dětí. Podpora zahrnuje **financování nákladů na vzdělávání** (školné na základních, středních či vyšších školách, školní pomůcky, školní uniforma, v případě potřeby pobyt na internátu, doučování), mimoškolní aktivity a zdravotní péči.

Naše gymnázium se podílí na tomto projektu v rámci světového dne dárcovství neboli Giving Tuesday, který je vyhlášen každý rok na přelomu listopadu a prosince. Rozhodli jsme se, že budeme každý rok podporovat děti z Ugandy, která se řadí mezi nejchudší africké země. Škola zde není zadarmo, a proto musí většina dětí pracovat. První rok jsme vybrali dost peněz

na to, abychom mohli finančně podpořit dvě děti. Avšak díky zapojení celé školy a ochoty našich žáků pomáhat jsme získali vyšší částku a nyní financujeme děti tři.

Sbírka peněz je dobrovolná, každý rok probíhá trochu jiným způsobem. Ve druhém ročníku jsme uskutečnili veletrh knih. Prodávali jsme publikace, které donesli žáci ze svých domovů, protože je už mají přečtené nebo je již nepotřebují.

V letošním školním roce 2022/2023 proběhl již třetí ročník této akce, a jelikož „naše děti“ stále rostou a chtějí se vzdělávat, také my je budeme i nadále podporovat.

„Naše děti“

ERASMUS

Markéta Entlicherová, Bea Hroncová, Daniel Purr, Marek Pánek

31.1. // ÚTERÝ // 1. VYDÁNÍ

OBRÁZKY ZE ŠPANĚLSKA

LEDEN VE ŠPANĚLSKÉ BENALMÁDENĚ

Školní prostředí

BEÁTA HRONCOVÁ

Naše výuka probíhá v Benalmádena International College. Škola využívá britský vzdělávací systém a studují tu žáci od 5 do 17 let. Základní školu neboli "Primary School" navštěvují ve věku od 4–11 let a střední školu "Secondary School" od 11–17 let. V rámci Secondary School přibližně od 14 let mají studenti na střední škole odborné předměty GCSE, které je připravují na další stupeň vzdělání, tedy na Sixth form. Z těchto předmětů na konci 11. ročníku skládají zkoušky IGCSE, které jsou podobné našim přijímacím zkouškám na střední školy. My chodíme do 10. ročníku, i když jsme starší než žáci 11. ročníku, protože budou v květnu skládat IGCSE zkoušky a naše přítomnost ve třídě by je mohla rozptylovat v přípravě.

Komplex tvoří pět hlavních budov: Primary building, Secondary building, jídelna s kuchyní, hřiště a nakonec naše ubytování.

Školní den je rozdělen do tří studijních bloků oddělených dvěma přestávkami. Ještě před prvním blokem nás učitelé v 9:00 odvedou do "home room" neboli kmenové třídy, kde strávíme prvních 15 minut svého školního dne, mezitím co vedoucí ročníku zaznamenává absence. V tuto dobu se taky vybírají mobilní telefony, které se dají vyzvednout až cestou ze školy. Každý studijní blok se skládá ze dvou hodinových předmětů. Po prvním bloku je 25minutová přestávka a po druhém bloku následuje oběd, který trvá 45 minut. Poslední blok – a tím i náš školní den – končí v 16:00.

Formální uniforma na zimní měsíce se skládá z bílého trička s límečkem a logem školy, červenohnědé mikiny bez kapuce či rozezpínací bundy také s logem školy, tmavomodrých kalhot a černých kožených bot. Dívky potom mohou nosit i tmavomodré sukně se stejnými barevnými podkolenkami. Sportovní uniformu zahrnuje červené bavlněné tričko s logem školy a tmavomodrá tepláková souprava s bílými a červenými pruhy. Obuv musí být černé či bílé tenisky.

Ubytování

DANIEL PURR

V pondělí 9. 1. jsme poprvé spatřili ubytování, které po dobu tří měsíců bude naším novým domovem. Ubytování je rozděleno na tři hlavní místnosti, a to na pokoj pro chlapce, pokoj pro dívky a velkou společenskou místnost s kuchyní.

Chlapecký pokoj je určen pro dva. Když otevřete dveře, vstoupíte do malé předsíně s botníkem. Přímě před vámi se nachází místnost s palandou a dvěma nočními stolkami a po levé straně vidíte koupelnu společně s toaletou. Mohlo by vám připadat nezvyklé, že v celém pokoji nejsou žádná okna. Majitelé to zdůvodnili tak, že pokoj slouží čistě jen na spaní.

Pokoj pro dívky je již o něco větší. Do čtyř ložnic se totiž má vejít 8 dívek. Apartmán je rozdělen na dvě stejné části s koupelnou a dvěma pokoji. Místo dveří mezi pokoji visí pouze dlouhé závěsy, což je pro nás opět trochu neobvyklé.

Společenská místnost se skládá ze tří částí: obývací prostor, kuchyně a prádelna. V obývací místnosti jsou dva stoly se židlemi a televize, kde trávíme velkou část našeho volného času. Kuchyně je malá a velice skromná, nicméně mikrovlnná trouba, lednice a mrazák nám zatím vystačí. V prádelně se nalézá toaleta, umyvadlo a také pračka se sušáky.

31.1. // ÚTERÝ // 1. VYDÁNÍ

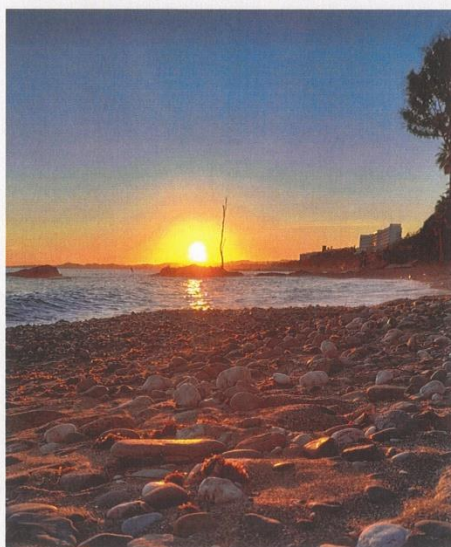
OBRÁZKY ZE ŠPANĚLSKA

OBRÁZKY ZE ŠPANĚLSKA

FOTKY ZA MĚSÍC LEDEN ZE ŠPANĚLSKÉ BENALMÁDENY

Okolí školy

MAREK PÁNEK

V našem okolí se nachází mnoho zajímavých a krásných míst. Celá Andalusie, jižní část Španělska, je hornatá oblast. Z vršků hor je pěkný výhled na moře a městečka u něj položená. Podél celého pobřeží je v naší oblasti celkem 5 měst: Fuengirola, Benalmádena, Arroyo de la Miel, Torremolinos a Malaga. Tato města na sebe však bez jakéhokoliv přechodu navazují, takže když se podíváte na ně z výšky, tak vidíte jen souvislý pruh domů a budov podél celého pobřeží. Hory sahají až k moři, což vytváří zvláštní prostředí. Města jsou totiž postavená na kopcích, a tak jsou velmi často propojená schodišti a ulicemi, které mají prudký sklon.

Mezi městy jezdí vlak. Nejbližší zastávku máme od školy vzdálenou asi 25 minut chůze. Vlak jezdí na poměry Českých drah relativně často – každých 20 minut. Mezi zastávkami a centry měst jezdí jako každý jiný vlak – nad zemí, avšak zastávky v městských centrech jsou většinou postavené pod zemí, a vlak tak působí spíše jako metro. Nejčastěji ho používáme na cestu do Malagy, avšak ta rozhodně není jediné zajímavé místo v okolí. Pár kilometrů od školy je historické centrum Benalmádeny. Zde se mimo jiné nachází i největší buddhistická stúpa v Evropě. Pouhých 300 metrů od školy je pláž, ze které lze pozorovat nádherné západy Slunce.

Příjezd

MARKĚTA ENTLICHEROVÁ

V sobotu 7. 1. v 15.00 se sešla naše skupinka deseti studentů s profesorkou Bátorovou na letišti Václava Havla v Praze. Zavadla jsme odbavili bez problému a let také proběhl bez potíží. Okolo deváté hodiny večerní jsme dorazili na letiště v Malaze. Tam jsme se setkali s panem Heřmánkem z agentury, který následně zařídil odjezd z letiště na hotel a jeli jsme soukromým autobusem.

Ubytovali jsme se v hotelu, který se nacházel docela blízko od naší školy. Byl hezky zařízený, bydleli jsme většinou po dvou, někteří po čtyřech. Ačkoliv jsme na hotel dorazili pozdě, rozhodli jsme se s paní profesorkou projít po okolí. Prošli jsme se i na pláž, kde jsme posbírali pár mušlíček a pak se pomalu vraceli zpět.

Ráno kolem deváté hodiny ranní nás čekala snídaně. Byla připravena v podobě švédských stolů a během ní jsme se domluvili, že vyrazíme vlakem do Malagy. V Malaze se nám všem moc líbilo. Poslechli jsme si pouliční hudbu, viděli jsme mladý pár tancovat tango. V jejich tanci bylo vidět nadšení a upřímná radost z tance. Byl to pro mě nezapomenutelný zážitek. Ochutnali jsme zde i místní zmrzlinu. Na večer jsme se vraceli zpátky do Benalmádeny a přenočovali jsme v hotelu ještě jednu noc.

Ráno jsme se nasnídali a vyrazili jsme již zmíněným autobusem k naší škole. U školy nás přivítal místní kuchař. Provedl nás po areálu školy a ukázal nám naše ubytování. Ještě ten samý den jsme zasedli do lavic a náš první školní den začal.

STRÁNKA 2

ROZHOVOR

GYMLIT recepční – Natalia Shved

TB: „Jak dlouho pracujete na této škole?“

NS: „V září to bude rok, co zde pracuji.“

TB: „V kolik hodin začínáte a kdy končíte?“

NS: „Do školy přicházím skoro jako první a odcházím po půl čtvrté, když téměř všichni žáci mají po výuce.“

TB: „Jaký máte názor na studenty? Pozdraví, když vstoupí do školy?“

NS: „Ano, musím říci, že jsou slušní, většina pozdraví, také když školu opouštějí.“

TB: „Věnujete se ve škole i něčemu jinému než práci recepční?“

NS: „Ano, mám ještě další úvazek a nově budu pracovat v ekonomickém úseku. Tady budu končit a místo mě sem přijde druhá kolegyně, takže se také budou střídat.“

TB: „Kolik celkem recepčních pracuje na této škole?“

NS: „Teď jsme na tuto práci dvě.“

TB: „Máte s kolegyní dobré vztahy?“

NS: „Ano, velice dobré, rozumíme si, vždy si předáváme informace, např. když studenti něco ztratí, tak se vzájemně informujeme. Většinou se tady všechno najde, ale jsou věci, které zde leží už od minulého roku a nikdo si je nebere, takže bychom byly rády, kdyby tuto informaci bylo možné nějak rozšířit.“

TB: „Jak jste spokojená s touto prací na této škole?“

NS: „Jsem spokojená. Do práce se vždy těším, hlavně když studenti přijdou s úsměvem a pozdraví. Mám ráda všechny. A většinu z vás už za ten rok poznám podle obličeje.“

TB: „Co jste dělala před touto prací?“

NS: „Mám dvě dcery, takže jsem teď byla tři roky na rodičovské dovolené.“

TB: „Jaké máte koníčky a co děláte ve volném čase?“

NS: „Teď mám dvě malé dcery, takže se hlavně starám o ně a hrajeme si.“

TB: „Děkuji moc za rozhovor a váš čas.“

NS: „Rádo se stalo.“

Tomáš Březina

ROZHOVOR

GYMLIT školník – Martin Najnar

Jak dlouho pracujete na naší škole?

Pracuji zde od února 2021.

Co je náplní Vaší práce? O co všechno se musíte tady na škole starat?

Musím řešit veškeré věci, co se rozbijí, například prkynka na dívčích záchodech. Paní uklízečka mi říká, že mám štěstí, že to není na chlapeckých, ale tam jsem je ještě nikdy neopravoval. Kluci si tam asi sednou normálně. Půlka mé práce je venku, kde se musí posekat tráva, posbírat listí atd. Několikrát týdně musím otevírat lidem pronajaté prostory a kontrolovat je po nich. Školu otevírám v 6:15 a zavírám ji kolem 20:00. Někdy zaskočím za někoho na recepci.

Co všechno musíte umět?

V podstatě od veškerých řemeslných prací aspoň trochu: vymalování, vyštukování, vyvrtání, přeříznutí, přilepení, seštelování, práce s ručními, elektrickými nástroji a pak je tady hlavně práce s lidmi, to mi moc nejde.

Co se vám na této práci nejvíc líbí a co ne?

Taková ta svoboda, můžu si práci naplánovat, jak chci a jak to udělat. Jsem zvyklý na různé zakázky, ale když se to dodělá, většinou se rozbije něco dalšího. Hodně mi vadí pejskaři, kteří venčí své psy v parku před školou a nejsou schopni si po nich uklidit, přestože je na to už delší dobu upozorňuji. Někteří si asi myslí, že psy nesnáším, ale já psy vždycky zbožňoval.

Je něco, co vám vadí nebo co byste rád změnil na této škole?

Chtěl bych zavést do výuky práci na školních pozemcích. Podle mě by to nikomu neuškodilo. Dále tu chybí šachový kroužek, který je na spoustě ostatních škol úplně běžný.⁴

Co rád děláte ve volném čase? Jaké máte koníčky?

Rád hraju stolní hry (Civilizace, Cyclades) a historické počítačové hry (Heroes of might and magic z roku 1995)

Jak byste sám sebe charakterizoval pěti slovy?

Jsem prostořeký, zručný, vtipný, dobrosrdečný a nediplomatický.

Salih Mustafov

---

⁴ šachový kroužek založen na sklonku roku 2022

VOLEJBAL

Účast na volejbalových turnajích je na naší škole samozřejmá. Týmy, které se jich účastní, jsou vybírány profesory tělesné výchovy naší školy. Trénink na turnaje obvykle probíhá během vyučovacích hodin v malé tělocvičně. Volejbalisté naší školy jsou velice úspěšní, protože se tomuto sportu mnohdy věnují již více let. Naše škola má i vlastní dresy s moderním designem a modrožlutou barvou.

Jedním z úspěchů ve volejbalu v tomto školním roce se stalo vítězství našich volejbalistek v celopražském finále a postup na Mistrovství republiky středních škol ČR. To se konalo 11. - 12. 10. 2022 v Jablonci nad Nisou a žákyně v něm získaly 5. místo. Ke starším úspěchům patří vynikající reprezentace na turnaji POPRASK dne 16. 9. 2022. Ten se odehrál v areálu Meteoru Praha a po dvou vítězstvích jsme v semifinále s Gymnáziem J. Heyrovského prohráli ve třetím setu 15:17.

Také v minulých letech naše škola vyhrála velké množství volejbalových turnajů a my si můžeme jen přát, aby tomu tak bylo nadále.

Lukáš Pohl; upravila Jana Vyhlídalová

VÁNOČNÍ AKADEMIE

Vánoční akademie je předvánoční přehlídka mladých talentovaných žáků našeho gymnázia, na níž průměrně vystupuje více než 50 účinkujících. 1. polovině 90. let se konávala v kulturním domě Eden, po snížení počtu žáků na škole se akce přesunula do kulturních domů Krakov, Ládví, na Proseku nebo do bohnického divadla Za Plotem. Až později, na doporučení profesora Jirouta, se pro akademii našlo Salesiánské divadlo, které umístěním, prostorem a vybavením nejvíce vyhovovalo. Bohužel po pandemii z ekonomických důvodů salesiáni pronájem sálu neobnovili.

Letošní vánoční akademie se konala 21. 12. 2022 v Kulturním domě Ládví, což je oproti minulým létům změna. Dosud poslední akademie taková, jakou ji známe, proběhla ještě před prvním lockdownem – tedy v roce 2019, konkrétně 19. prosince. Roku 2020 byla přehlídka talentů úplně vynechána – v souladu s nařízením vlády o hromadných akcích. Loňský rok 2021 též přinesl nevídanou změnu – účinkující se totiž sešli po poměrně dlouhé době za zdmi školy, aby společně se štábem TV GymLit nahráli svá čísla. Záznam o délce tři čtvrtě hodiny byl později publikován na oficiálním YouTube kanálu TV GymLit, kde je stále k dispozici, včetně všech doposud publikovaných záznamů od roku 2014.

Letos nás tedy čekala po dlouhé době představení před očima studentů i učitelského sboru. Diváci si letos museli připlatit, vstupné činilo 60 Kč na osobu.

Samotný průběh akademie se skládá ze tří částí – úvod s projevy moderátorů, následují samotná vystoupení, jež většinou trvají hodinu a půl, a nakonec závěr, kdy se všichni rozloučíme a popřejme si poklidné svátky. Část, která plně náleží mladým talentům, zpravidla bývá prokládána i kratšími výstupy již zmíněných moderátorů, kteří představují jednotlivá čísla, nebo promítanými předtočenými medailonky.

Také letošní akademie se mimořádně povedla, Viděli jsme taneční a pěvecká vystoupení, divadelní představení ve španělštině a také film školní televize TV GymLit. Už se těšíme na další ročník.

Caroline Hla Shwe, Nela Sobotková; upravila Jana Vyhlídalová

NÁZORY STUDENTŮ NA ŠKOLU

Na naší škole oceňuji hlavně to, že v jídelně dobře vaří. Nikdy jsem neměl žádnou špatnou zkušenost. Profesori se snaží učit zábavným způsobem, z toho důvodu mě učení baví. Mezi minusy bych zařadil to, že je před jídelnou vždycky dlouhá fronta. Jelikož jsem na škole nový, ještě se moc neorientuji a nevím, kudy na záchody, proto bych na škole chtěl zavést cedule s trasou na záchod. I přes tyto maličkosti bych gympl určitě doporučil.

žák z 1.G

Za velké plus považujeme bufet, když si například zapomeneme svačinu nebo pití. Oceňujeme nově zrekonstruované učebny informatiky. Trochu nám vadí každodenní fronty před jídelnou, ale dá se to vydržet, takže školu určitě doporučujeme!

Edita Erbanová, Eliška Tymrová, 2.F

Moc se nám líbí nové počítačové učebny. Potom jsme určitě vděčné za bufet a za dlouhou 20minutovou přestávku. Také je skvělé, že nejsou zakázané mobily o přestávkách. Naopak se nám moc nelíbí malá tělocvična a fronty u jídelny. Vadí nám také, že paní hospodářka jídelny není velmi často dostupná a my si tak nemůžeme například odhlásit oběd. Také bychom ocenily, kdyby se daly zpátky automaty na pití, sušenky a školní potřeby. Ale určitě bychom naše gymnázium doporučily a jsme tu spokojené.

žákyně z 3.F

Škola pořádá hodně akcí, například výměnné pobyty či Giving Tuesday, kde je možnost přispět na vzdělávání dětí z Ugandy. Dále se snaží stále vylepšovat a být co nejvíce eko. Máme hezkou jídelnu a nově zrekonstruované počítačové učebny s kvalitní technikou. Škola má velké nároky na studenty, což je ale na výběrových školách normální. Také bychom ocenily více projektů v rámci programu Erasmus a větší možnost podílet se na fungování školy. Ale celkově bychom náš gympl doporučily.

Emá Janečková, Barbora Řezníčková, Nicol Selicharová, Klára Vávrová, 5.F

Je tady příjemné moderní prostředí, škola se snaží celou budovu pořád vylepšovat-jako třeba nedávně zrekonstruované učebny informatiky. Také oceňujeme recepci, díky které je škola zabezpečená. Další velké plus je určitě bufet. Za minusy považujeme asi fronty u jídelny, ale vsadíme se, že s tímto problémem zápasí každá škola. Také se hodně větrá, takže je tady někdy zima. Školu ale doporučujeme, je to skvělé, když si ještě nejste jistí, jakým směrem se chcete v životě vydat.

žákyně z 6.F

Jedno velké plus je určitě moderní prostředí. Máme krásné učebny na biologii, fyziku, chemii a teď nově i na informatiku. Dále se mi určitě líbí, že se naše škola snaží být eko, po chodbách i ve třídách máme samostatné koše na tříděný odpad. Minus mě momentálně žádné nenapadá, ale když něco říct musím, asi bych trošku doladila projekty. Ale jinak školu doporučuji.

žákyně z 3.A

Líbí se nám, že škola je všeobecná, takže když ještě nevíte obor, kterému byste se chtěli věnovat, náš gympl je pro vás správná volba. Také zapojuje studenty do hodně akcí a snaží se pořád vylepšovat. Další velké plus je, že ve školní jídelně vaří každý den alespoň jedno vegetariánské a nově také bezlepkové jídlo. Ale když už mluvíme o jídelně, zmínily bychom velké fronty, které považujeme jako velké minus. Vždy tam strávíme okolo 15 minut. Ocenily bychom, kdyby se na dívčích záchodech spravily zámky kabiněk a kohoutky. Za roky, které jsme tady strávily, můžeme říct, že bychom školu určitě doporučily.

žákyně ze 4.A

Julie Kroupová, Lucie Balleková

VZPOMÍNÁME

Víc než zákon

Kozíková, Kratochvílová, Machač. Toho času čísla 9, 10 a 11 ve třídním výkazu sexty A. Nově nám přistál v rozvrhu obávaný fyzikář František Jirout, kantor přezdívaný Francua Žiró, který byl před nějakými 25 lety třídním učitelem našich rodičů. Ten čtvrtek jsme jako obvykle zasedli do lavic učebny fyziky ukolíbáni relativním klidem prvních hodin. O to větším šokem bylo rozevření kantorského notesu doprovázeného slovy: „K tabuli půjde Kozíková.“ Přestože dotyčná za celých 8 let gymnaziálního studia neexcelovala snad pouze v běhu, o Hookově zákonu v daný moment nevěděla zhora nic, bleskově si sbalila strohých „za 5“ i poťouchlých „pozdravujte tatínka!“ a se stále ještě velmi překvapeným výrazem se posadila zpátky na své místo vedle mě. Další dramatické listování notesem: „K tabuli půjde Machač.“ Mně začal tuhnout úsměv a tepová frekvence stoupala na úroveň vrcholového sportovce. Navíc ani David, budoucí absolvent katedry jaderné fyziky a brilantní mozek, se s panem Hookem a jeho zákonem nepopasoval lépe, stoicky přijal svého bůra a vrátil se do lavice. Notes se opět otevřel a má dosavadní lehká hysterie přecházela v absolutní ataku paniky. Francua se na mě zcela bezostyšně podíval, pokýval hlavou a spokojeně pronesl: „Tak dnes už by to stačilo, což?!“ A já byla neskonale vděčná, že v očích alespoň jednoho vyučujícího byl otec Kratochvíl výjimečně o něco menší uličník než otcové Kozík a Machač.

Kristýna Kratochvílová, absolventka 2006

Nikdo neopisuje

Slyšíme zvonění. Hodina začala. Další test ze zeměpisu. Vzadu sedíme v klasické sestavě, J., M., já a T.. Plán je jasný, vzhledem k tomu, že zeměpis ovládám, udělám nejdřív svůj test, potom poradím T. a druhá část naší skupiny opíše výsledky z mobilu.

Je to tu, test začíná. Po chvíli mám hotovo. Nastává však problém. Paní profesorka se na nás celou dobu podezřele dívá. Musíme tedy improvizovat. Docházíme k závěru, že nejjednodušší bude si testy rychle vyměnit, abych napsal i ten T.. Paní profesorka se na chvíli otočila na druhou stranu, rychle si měníme testy a já začínám psát.

Brzy zjišťujeme, že v našem plánu jsou trhliny. V první řadě já píšu tiskace a T. psace. Vyřešit tento problém bylo jednoduché, jen jsem jen smazal pár odpovědí a přepsal jsem je, tentokrát už psace. Druhý problém je významnější. V mém peru je modrý inkoust, ale v T. černý. Naštěstí brzy přicházíme s řešením. T. začal čmárat perem po papíru, přičemž dělal stále slabší a slabší čáry. Tím jsme chtěli vyvolat dojem, že jeho pero přestalo psát a musel ho

vyměnit za jiné. Po této akci zazněl výkřik: „T!“ Mysleli jsme si, že jsme odhaleni, ale opak byl pravdou. Výkřik mířil na druhého T., který se neúspěšně snažil radit svým sousedům. Tuto chvíli, kdy byla paní profesorka rozptýlena, využíváme a rychle si znovu prohazujeme testy. Některé odpovědi jsem nevyplnil, abychom nevyvolali příliš velké podezření.

S výsledkem jsme byli oba spokojeni. Já dostal jedničku a T. dvojku. Ponaučení je následující: pokud máte pevné nervy a trochu studentského štěstí, opsat se dá úplně všechno.

Oběd

Chci zmínit tento zážitek, přestože je krátký – jen záblesk myšlenky, záblesk pocitu – a přestože naprosto o ničem nevypráví. I tak, je to zážitek, který mi tato škola dala a který mě bude, myslím, dlouho provázet jako zajímavá vzpomínka. Jako zajímavé rozjímání o světě na nesprávném místě. Stalo se to minulý školní rok, v septimě, na sportovním pobytu. Vyrázili jsme na celodenní výlet na loďkách. Tento dopravní prostředek jsem sdílela s panem profesorem. Vezli jsme barel s obědy. Ten barel, který má věci uchovat v suchu.

Mělo se právě zastavovat u břehu. Před námi se už utvářela řada dalších dvojic, avšak náhlý proud nás začal unášet rychleji, než bylo potřeba.

Inu, začali jsme s panem profesorem pádlovat silněji, abychom se dostali na správné místo, až se loďka mírně rozhoupala. Narovnal jsem se a zabrala... a znova... a znova... až...

Šup, voda. Hukot a šumění.

Loď se převalila doleva, tam, kde jsem měla pádlo. Byla jsem pod vodou, ale ta nebyla studená. Nevěděla jsem, jestli to není jenom šokem. Loď jsem měla kousíček před sebou. Jenom kousek a zavalila by mě, pomyslela jsem si. Jaké by pak asi bylo se vynořit a nadechnout se? Bylo by to těžké? Zpanikařila bych? Tonula bych?

Naklonila jsem hlavu a pozorovala paprsky světla, jak se lámou v kalné vodě. Jak kolem mě plavou tmavé částičky. Nohama jsem zašátrala v bahnu a znovu se podívala směrem k lodi.

V tu chvíli mi došlo, že bych se i teď měla vynořit a nadechnout se, jinak mi dojde vzduch.

Voda zašplouchala, jak jsem sebou cukla a ruce mi vystřelily nahoru. Byla jsem nad vodou a zalapala jsem po dechu. Otřásla jsem se. Nevím, jak dlouho jsem byla ponořená, musela to být chvilka vzhledem k tomu, že se pan profesor zrovna také zvedal, ale připadalo mi to dlouhé, podivně dlouhé.

Zamrkala jsem, abych si vytřepala vodu z řas, a rychle popadla pádlo pohupující se u mého boku. Posbírali jsme věci, které plavaly okolo, včetně barelu, a vydali jsme se na břeh, vstříc promočenému obědu.

Znovu

Dlouho jsem přemýšlela, co chci zanechat jako odkaz škole. Jaká vzpomínka mi utkvěla v hlavě nejpevněji. Když jsem se zamyslela pořádně, odpověď byla jasná. Jednou jsem v mladším ročníku, možná hned v primě, obcházela oblíbené spolužáky, ale i profesory a žádala jsem je o zápis v mém památníku. A samozřejmě nesměl chybět ani člověk, který mě provází již osmým rokem studia, náš profesor třídní. Památníček jsem mu na čas věnovala a pak se mi krasopisem vrátila napsaná hluboká myšlenka. Jelikož pan profesor učí i angličtinu, napsal to anglicky, volně bych to přeložila takto: ‚Když se vám něco nepovede, zkoušejte to znovu a znovu.‘ Mohu říci, že se tím snažím řídit jak ve škole, tak i v životě. Tato věta má pro mě speciální význam, protože pan profesor věděl, že jsem se v první řadě na gymnázium skoro ani nedostala. Moc lidí by to nečekalo, ale já byla poslední z posledních, koho přijali. Moje

maminka s panem profesorem po již potvrzeném přijetí hovořila a vypadalo to, že mu dokázala, že nebude škola litovat. Postupně jsem to dokázala snad i sama. Takže jestli budu na něco vzpomínat, je to spíše na někoho. Budu vzpomínat na všechny ty dobré profesory, co mi zde zpříjemnili studium a co mi pomohli být i lepším člověkem, pracovitějším i vytrvalejším. Děkuji, Gymlite, za tyto zářné výjimky.

Fyzikální zabiják

Zpráva o odchodu učitele Tomáše France celou třídu rozesmutnila i přes to, že by většinu z nás dále už stejně neučil, neboť v maturitním ročníku je fyzika volitelným předmětem. Profesor Franc totiž nepochybně patřil k nejlepším učitelům na škole. Navzdory hlubokému žalu jsme se s ním chtěli symbolicky rozloučit a užít si naši poslední hodinu fyziky. Proto jsme jako dárek na rozloučenou koupili hrneček s nápisem „Fyzikální zabiják“ a dvě trička v jeho oblíbených barvách (červené a modré), na kterých byly napsány jeho vtipné hlášky (zejména na modrém, na červeném byl jako na hrnečku „Fyzikální zabiják“), jež často prohlašoval.

Na začátku naší poslední fyziky jsme dárky předali panu profesorovi. Ten je okamžitě rozbalil a měl z nich takovou radost, že si jedno z triček hned oblékl na sebe. Na hodinu si pak profesor Franc připravil několik zajímavých fyzikálních experimentů. Nejlepší ukázkou byla plazmová lampa, jež se dotýkala LED zářivek, které se reakcí na zvuk rozsvítily. Na závěr nám pan profesor „Fyzikální zabiják“ poděkoval za dárky, popřál mnoho úspěchů do dalších let a přislíbil, že dorazí na náš maturitní ples.

Se začátkem zvonění skončila nejlepší hodina fyziky. Byl jsem moc rád, že se vše podařilo a že jsme si všichni užili posledních pětáctýřicet minut s profesorem Francem.

Na závěr bych chtěl zmínit několik legendárních citátů nejen od profesora France:

Profesor Tomáš Franc: „Maturita není pro každého.“

Profesor Tomáš Franc: „Impérium vrací úder, respektive Franc vrací úder.“

Profesor Tomáš Franc na fyzikálních laborkách: „No a teď by mě zajímalo, jestli vaše Ajfouny za dvacet tisíc mají kalkulačky.“

Profesorka Dagmar Inge Kosek: „No to je přece logisch.“

Profesor Oldřich Buzek: „Don't play with fire.“

Profesorka Růžena Holubová: „Nikdy mi na otázku neodpovídejte slovem jo. Říkejte ano nebo zajisté!“

Na běžkách

Již osmým rokem navštěvuji gymnázium a hlavou se mi honí nejrůznější vzpomínky spojené s touto školou. Za osm let jsem toho zde hodně prožila. Vzpomínám na svůj první školní den, kdy jsem šla vystrašená do školy a byla zvědavá na své nové spolužáky. Nemůžu vynechat ani náš imatrikulační ples, vánoční besídky, zahradní slavnosti a nejrůznější exkurze, které jsem se třídou navštívila. Nejvíce však vzpomínám na lyžařský výcvik, který se konal v roce 2017.

V té době jsem byla druhým rokem na gymnáziu. Zájezd na hory byl jednou z našich prvních společných třídních akcí. Všichni jsme se moc těšili, jen jsme ještě nevěděli, co nás

čeká. Snad každý se nemohl dočkat lyžování na zasněžených sjezdovkách, ale s sebou jsme si měli zabalit i běžky, a to byl ten háček.

V našem oddíle jsme byli všichni začátečníci, málokdo na běžeckých lyžích předtím stál. Od paní profesorky jsme nedostali téměř žádné informace o správné běžkařské technice, a tak jsme byli hozeni do vody, respektive přímo na sníh, abychom se naučili lyžovat na běžkách. Vše začalo sjížděním malinkatého kopečku, který sloužil jako příjezd k chatě. Snad každý se hned na něm vyboural, protože neměl dostatečnou stabilitu na běžkách. Já se ale držela, kopeček jsem sjela bez pádu. V tom momentě, když už jsem se chtěla začít radovat, že jsem to zvládla, mi jedna z běžek sjela do stopy a pokračovala v jízdě se mnou dál. Nemohla jsem vůbec zastavit. Učitelka na mě začala křičet, ať zastavím, ale já nemohla. Srdce mi bušilo a po chvíli se mi záhadným způsobem povedlo zastavit. Byla jsem šťastná, že jsem sjela bez pádu a nic se mi nestalo. Hned jsem se vrátila ke skupině, i když jsem to měla trochu se zajížděnou. Z toho dne mám zajímavý zážitek, kterému se ráda i po čase zasměji, nicméně od té doby se běžkám raději vyhýbám velkým obloukem

Dopis

Milý Gymlite,

píši Ti, jelikož Ti chci sdělit, co pro mě znamená, a zavzpomínat si. Dal jsi mi toho mnohem víc než vzdělání, ale také odhodlání, vytrvalost, víru, růst a skvělé přátele. V neposlední řadě jsi mě obohatil o mnoho hezkých vzpomínek, o které bych se teď chtěla podělit.

První krásná vzpomínka, která se mi s Tebou vybavuje, je má první Vánoční akademie, kde jsem vystupovala ve sboru. Musím říct, že mě pobavila, a zároveň jsem si vybavila hřejivý pocit, který jsem tehdy měla. Všechny ty vjemy na mě, jako malého prvňáčka, udělaly dojem. Také jsem si všimla, že jsem se mnohem více usmívala a vypadala jsem opravdu šťastná.

Šťastnými chvílkami se pro mě staly hodiny výtvarné výchovy. Byly vtipné, neotřelé a kreativní. Daly mi více prostoru pro fantazii, než jsem si dokázala kdy představit. Pan profesor nám vždy zadal téma, ale technika a způsob zpracování byly skoro vždy zcela na nás. Vytvořila jsem si nové pohledy na výtvarné umění, jeho témata a metody. Také jsem se naučila práci ve skupině. Do výtvarky jsem se vždy ponořila a skutečně mi chybí.

V septimě jsme společně s mými několika spolužáky točili film jménem Noface v rámci školních projektů. Byl to nezapomenutelný zážitek. Měla jsem možnost zahrát si hlavní postavu. To byla tedy zábava! Natáčeli jsme ve škole i doma, ve dne i večer. Posílili jsme našeho týmového ducha i přátelství.

A minulý rok jsem šla na maturitní ples. Ovšem nejen tak, nýbrž s mými kamarádkami z TV Gymlit jako jejich pomocník při reportáži. Bylo velice osvěžující aktivně tvořit a zároveň poslouchat názory, zážitky a vzpomínky studentů i učitelů.

Ples jsem si maximálně užila a nyní mě, Gymlite, čeká můj vlastní. Věřil bys tomu? Už se to vše opravdu chýlí ke konci. Ještě si to ani pořádně neuvědomuji. Tato úžasná kapitola mého života skončí a mě zbydou jen tyto vzpomínky. Ale všechno jednou končí. A mohu se k Tobě dál a dál s úsměvem vracet.

Gymlite, moc Ti za všechno děkuji, navždy zůstaneš v mém srdci. Přeji Ti, ať děláš šťastnými další a další studenty a nikdy nepřestaneš.

S láskou

J.

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM

Martin Ošťádal

Martin Ošťádal je primářem dětského oddělení v nemocnici Bulovka. Na gymnáziu studoval čtyřletý obor od roku 1988-1992. Vybrala jsem si ho, protože je to můj známý a operoval už některé členy mojí rodiny.

Jak vzpomínáš na Gymlit?

Na prosecký gympl, protože Gymlit se tomu v té době neříkalo, vzpomínám jenom v tom nejlepším. Dokonce to řadím mezi nejlepší období v životě, získal jsem tam spoustu kamarádů, s kterými se do dnes scházíme a vzpomínáme na tyto krásné časy. Nastoupili jsme ještě za komunismu a ve druhém ročníku jsme zažili převrat sametovou revolucí, a tak se nám neskutečně otevřely obzory a možnosti.

Jaké jsi měl nejoblíbenější předměty a profesory?

Oblíbené předměty jsem žádné neměl, vždy jsem se těšil pouze na konec vyučování. Ovšem musím zmínit, že prof. Habrnálová a prof. Koktanová mě připravily z biologie a chemie tak, že jsem přijímačky na lékařskou fakultu zvládl zcela hravě. Z oblíbených profesorů musím zmínit prof. Jiříkovou (naše třídní), která nám ve všem vyšla vstříc.

Chtěl jsi být vždy doktorem, nebo jsi měl i jiné vysněné povolání?

Můj strýc, děda, babička, otec, matka i starší bratr byli doktoři, takže jsem to měl jasně nalajnované, navíc již ve druhém ročníku jsem vyhrál krajské kolo biologické olympiády, proto jsem se nakonec vydal stejnou cestou a dnes nelituji.

Proč sis vybral ortopedii a rozhodl by ses po svých zkušenostech stejně?

Ortopedie je nádherný obor, pro „pořádné chlapy“, kde se musí snoubit v některých případech ohromná síla s precizní jemností. Navíc tento obor má blízko ke sportování, kterému jsem se od útlého dětství věnoval, takže to považuji za dobré rozhodnutí.

Co tě na tvé práci nejvíc baví?

Na ortopedii je hezké, že v mnoha případech člověk vidí jasné výsledky své práce. Když například opět postaví na nohy pacienta se zlomeninou, vrozenou vadou či nějakým jiným onemocněním. Ortopedie jako taková samozřejmě obsahuje práci na lůžkovém oddělení, ambulanci, též bohužel spoustu administrativní činnosti, ale nejvíce mě baví a naplňuje práce na operačním sále.

Co rád děláš ve volném čase?

Domnívám se, že každý doktor má mozek přeplněný myšlenkami o pacientech, kdy hlavně zpětně hodnotí, zda veškerá rozhodnutí na ambulanci, ale hlavně na operačním sále provedl správně. A proto potřebuje tyto myšlenky nějakým způsobem alespoň na čas odfiltrovat. Mně k tomu řadu let ve volných chvílích pomáhá sport -tenis, hokej, cyklistika, volejbal, lyžování apod. Navíc sport mi zpětně pomáhá v mé profesi, hlavně z důvodu dobré kondice, kterou člověk v ortopedii potřebuje, když stojí celé dny na operačním sále. A dále stejně jako ve sportu se musím často velice rychle a správně umět rozhodnout.

Máš ještě nějaký profesní cíl nebo sen?

Momentálně je můj profesní cíl dostat Ortopedickou kliniku Fakultní nemocnice Bulovka opět na absolutní vrchol ortopedické mapy v Čechách a pokud možno i v Evropě.

Chtěl bys něco vzkázat studentům Gymlitu?

Vracím se k odpovědi na první otázku. Užívejte si – jsem si jistý, že je to jedno z nejhezčích období vašeho života.

Amálie Kalčevová

Rozhovor s absolventy gymnázia v rámci předmětu Mediální výchova (vede Svatoslav Procházka)

SPISOVATELÉ – Z LITERÁRNÍCH PRACÍ ŽÁKŮ GYMLITU

V hodinách českého jazyka je jako domácí úkol často zadávána slohové práce, při jejímž komponování máte zpravidla dodržet přesně zadané téma a slohový útvar. Tyto úlohy pozitivně přispívají k orientaci v charakteristikách zadaného funkčního stylu a žánru a postupem času vedou studenty ke správné formulaci slov a vět. Závěrem úkolu bývá odevzdání výsledku vaší práce vyučujícímu.

Vyučující českého jazyka našeho gymnázia byli požádáni, aby vybrali a zaslali svá nejoblíbenějších žakovská díla, s nimiž se můžete seznámit v následující části tohoto textu. Naskýtá se vám tak jedinečná možnost nahlédnout do těch nejzdařilejších výsledků práce potenciálních budoucích spisovatelů z naší školy.

Jako první je tady ukázka zdařilého vypravování, jež ve vás pravděpodobně šikovným a obratným způsobem probudí jakousi zamyšlenou, možná až melancholickou náladu. Autorkou je Barbora Grossová ze 3. A.

Bludička

Byl první máj, lásky čas. Já jsem ale sám, a jelikož se mi nechtělo tento večer strávit o samotě s pivem v ruce, jel jsem kempovat. Po příjezdu k hlavní bráně kempu jsem bohužel zjistil, že všechna místa jsou již obsazena, a proto jsem rozbil stan na malé mýtince i přes všechny výstražné cedule.

Posadil jsem se a začal pozorovat západ slunce. Byl to nevídaný pohled. Zrudlé slunce se koupalo s nebeskými ovečkami v červánkovém moři.

Z rozjímání mě vytrhl omamný zpěv. Lákal mě k sobě. Když jsem se otočil, na okamžik jsem spatřil mihotavé světélko mezi stromy. Pak spolu se světélkem zmizel i zpěv. Otočil jsem se zpět k obloze. Znovu jsem zaslechl onen zpěv, ale tentokrát byl naléhavější. Měl jsem jasno. Vyběhl jsem do lesa za světlem rozhodnut objevit příčinu toho všeho. Tu jsem zahlédl mladou dívku se svíčkou na hlavě okamžik před tím, než zmizela. Zmateně jsem se rozhlédl a světélko spatřil o kus dál. Opět jsem se rozběhl. Větve stromů mě šlehaly do tváře, trní mi drásalo kůži, a když už jsem byl téměř znovu u oné dívky, zakopl jsem a spadl do trní. Měl jsem pocit, že ležím v ostnatém drátu, a ne v trní. Čím víc jsem se snažil dostat ven, tím víc jsem byl zamotaný. Po chvíli jsem to vzdal.

Když najednou ke mně přišla ona dívka. Prosil jsem ji o pomoc, ale ona se mi jen vysmála. „Víš, kdo já jsem?“ zeptala se. Doposud jsem si tím nelámal hlavu. Prostě jsem za ní

běžel. Když jsem neodpovídal, řekla mi: „Jsem bludička a bludičky nepomáhají, spíš škodí.“ Na to zmizela. Brečel jsem. Slané slzy se dostávaly do mých ran. Bolest, smutek a vztek na celý svět ve mně vyvolaly myšlenku, že nechci umřít. Ne tady a ne teď, když nemám ženu, děti, když jsem ještě nic nezažil!

Tyto myšlenky spolu s bolestí, smutkem a vztekem mi dodaly odhodlání a sílu. Opět jsem se pokusil vymotat ven, tentokrát ovšem úspěšně. Bohužel ran přibýlo. Pocit triumfu z vítězství nad trním netrval dlouho. Byl jsem dezorientovaný. Najednou mě přepadl tíživý pocit, že mě někdo nebo něco pozoruje. Aniž bych nad čímkoliv uvažoval, vyběhl jsem vpřed. Nevěděl jsem, kam utíkám, ale nezastavoval jsem. Tu jsem se ocitl v kempu, kde jsem se vyčerpáním zastavil. Cítil jsem zvědavé a vyděšené pohledy lidí a zaslechl jsem také pár výkřiků. Ničeho jsem si nevšímal. Zčista jasna se se mnou svět zatočil a já se zhroutil na zem. Probral jsem se až v nemocnici. Byl jsem sám. Včerejší večer jsem měl celý v mlze, jako by to byl jen sen. Jizvičky na mém těle ovšem tvrdily opak. Rozhodl jsem se, že si splním svůj sen, který mi pohled smrti do tváře připomněl.

Za pouhých pět let jsem se oženil, pořídil si děti a procestoval celý svět. Po těch letech jsem si vzpomněl na bludičku. „Mně jsi pomohla,“ řekl jsem.

Vyučující jsou mnohdy velice kreativní, a proto se na naší škole můžete potkat například i s úkolem vtipně dokončit známé umělecké dílo. Tato ukázka začíná úryvkem z básně Vodník, která je součástí slavné sbírky Kytice od Karla Jaromíra Erbena. Student Adam Boleslav ze 3. F se úlohy zhostil velice moderně, ale i tak je v této povedené komické ukázce vidět snaha o zachování stylu psaní autora původní básně.

Vodník

Původní báseň končí slokou:

Od klekání do klekání
dávám lhůtu tobě:
avšak mi tu na jistotu
zůstavíš to robě.“

Pokračování

Jen co rybník opustila,
běžela jak divá
do nejbližší vesnice,
telefonu chtívá.

„Haló, je tam policie?“
do sluchátka šeptá.
„Potřebuji nahlásit
ohrožení děcka.“

„Zlý vodník nám vyhrožuje
smrtí z utopení,
situace vyžaduje
vaše nasazení.“

„Nebojte se, vážená,
zachovejte klid.
Pomoc už je na cestě,
vodník bude bit.“

Zakvílely sirény,
zaskřípěla kola,
zakuklení ozbrojenci
zalehli dokola.

„Vzdejte se a vyjďte
s rukama nad hlavou,
nebo se hned stanete
červíků potravou.“

Žabí muži mezitím
hupsli do rybníka,
namířili harpunu
přímo na vodníka.

„Dej sem dítě!“ – „Kriste Pane,
odpusť hříchy vodníku!“

Div že smrt ho neovane,
URNA to má v malíku!

„Mohl by vše odčinit
svou prací pro Prahu.“

Rozbrečel se vodníček,
zaklapla se pouta,
na hladinu rybníka
delikvent už stoupá.

Od té doby v trojské ZOO
slouží jiným tvorům,
lachtanům a ještěrkám
čistí akvárium.

„Co s ním?“ ptá se nadšeně
velitel zásahu.

Předchozí dva texty vám už možná napověděly, že studenti mají možnost si procvičit psaní textů s veselým podtextem, ale i komponování děl vedoucích k pozastavení a zamyšlení se nad vážnějšími tématy společnosti, nebo dokonce života jako takového. Každý si tak může v klidu najít téma, které mu nejvíce vyhovuje. Návčivk toho všeho pak oceníte minimálně u slohové maturitní práce. Na závěr tady máme poetickou ukázkou působící uklidňujícím dojmem od *Anny Rezkové ze 3. A*.

Mis sentimentos

Až půjdeš za mnou, zastav se na louce pro kvítí, až půjdeš se mnou, nenech mě po levé straně jít. Až mě budeš chtít pozvat ven, až se mnou budeš chtít strávit den, pozvi mě do divadla a vem si oblek s kravatou, nech mě se do tebe zavěsit a pojďme bloudit Prahou klikatou. Až mi bude zima, i snad jen jako, přehod' mi přes ramena své teplé sako. Až někam půjdeme, prosím dveře mi otvírej, až nasednu do auta, za mnou je i zavírej. Až ti dovolím poznat mou rodinu, budu v tobě muset mít velikou důvěru. Až přijde den, kdy ke mně přijdeš s prstenem, doufám, že podlaha bude v kontaktu s tvým kolenem. Doufám, že mi budeš číst básničky a tolerovat mé časté návštěvy ledničky. Doufám, že budeš chápat, jak důležité je pro mě soukromí, že nebudeš nic sdílet bez mého vědomí. Doufám, že pochopíš, když tě nebudu milovat nejvíc na světě, protože to nejdůležitější je má rodina na celé naší planetě. Doufám, že na prvního máje půjdeme se spolu projít do třešňového háje. Doufám, že na mě budeš milovat moje oči, úsměv a smích a dovolíš mi najít se ve zlatých uličkách citů tvých.

Eliška Kašpárková; upravila Jana Vyhlídalová

Děkuji všem vyučujícím, kteří byli ochotni poskytnout zdařilé žákovské práce.

KVINTÁNSKÉ RÝMOVÁNÍ VOLNĚ INSPIROVANÉ VÝROKY UČITELŮ

„Já vás nechtěl,
řek, když viděl,
že má malé primány,
„já chtěl oktávány.“

„Tak jdeme sportovci,
jste ztuhlí jak ledovci,
„šmejdi, jdeme ven,
bouřka tam je jen.

„Na oběd jděte jak lidi,
dávno už nejsme *kidi*,
„a ne jako třetí Gé,
sprint to vždycky dlouhý je.
„Pardubice na Moravě,
to jsou fakta v naší hlavě,
celá země třese se,
„Ty zločinče!“ ozve se.

„Odstup, satane, od tabule,“
jinak Pythagoras zas ožije,
oči svraští při pohledu,
na to, jak zkomolils jeho větu.

„Takhle tedy ne!“
z primánů už kvinta je,
„to Lenin za to může,“
nikdo s tím nic nezmůže.

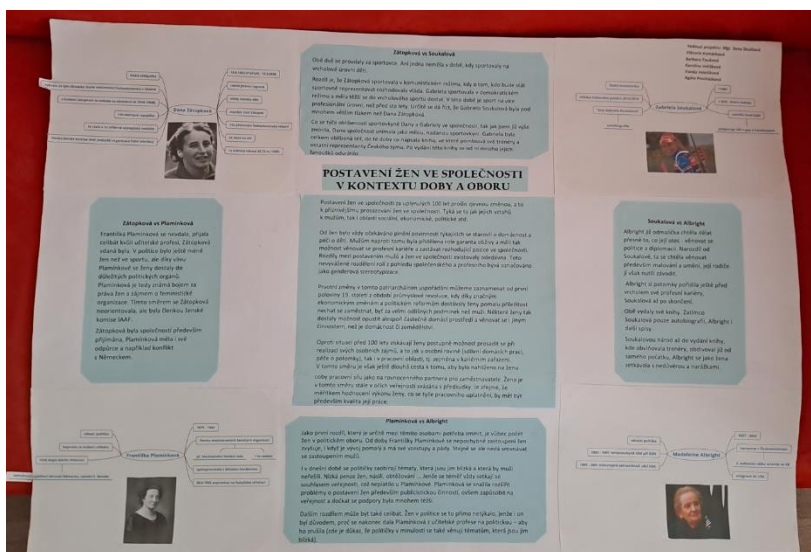

Leš, draku, leš a odnes mě do dale,
kde slunce jen ráží a sbrzy nepáří.
1/4

Táňa

PROJEKTY

Projekt „Postavení žen ve společnosti v kontextu doby a oboru“

Projekt „Alternativní styly mládeže v minulosti“

Jedním z našich hlavních cílů bylo zvýšit povědomí o subkulturách a ty následně představit a porovnat. Největším společným znakem se jeví snaha odlišit se od většinové společnosti a bouření se proti režimu, i když každá subkultura prezentuje své vlastní politické názory.

Vizuál

Při porovnávání vizuálu jednotlivých subkultur bylo zřejmé, že vzhledově nejméně výrazní byli lidé hlásící se k folku. Jejich oblečení bylo oproti ostatním minimalistické a ani jejich účesy nevyzařovaly extravaganci. Občas sice měli delší vlasy, než bylo tehdejší společností považováno za standardní, ale oproti hippie nebo lidem patřícím k undergroundu to bylo v menší míře. Lidé vyznávající hippies a

underground si byli podobní v účesech. Dlouhé vlasy a vousy byly pro obě skupiny charakteristické, ovšem jejich styl oblékání se lišil. Hippie nosili volné, pestrobarevné a vzorované oděvy. Oproti tomu lidé z undergroundu (tzv. *máničky*) nosili barevné monotónní oblečení, džínové bundy, větší svetry či plandající košile, což se nám dnes nemusí zdát vůbec zvláštní. Nesmíme ale zapomínat, že v období komunismu bylo vše jinak a normy byly nastaveny odlišně. Když jsme se snažily najít například určitou podobu v oblečení, našly jsem ji u modelu jejich kalhot. Oboje byly střižené do zvonu. U kalhot, které nosili hippie byl tento zvonový střih výraznější a také o něco větší. Máničky nenosily plátěné barevné zvonové kalhoty, ale džínový rovného střihu, které jim byly volnější a povětšinou potřhané. Toto ale platí zejména v americkém prostředí. V našem prostředí jsou subkultury

hippies a underground v podstatě velmi podobné, jak již zmíněným stylem oblékání, tak hudbou, kterou poslouchali.

Po zaměření na lidi ze subkultur pankáči a gotici se ukázalo, že styl prezentující je navenek je shodný. Jejich charakteristickými rysy jsou výrazný make-up, vlasy různých barev vyčesané do všemožných tvarů a směrů, kožené oblečení propíchané kovovými ostny, výrazné šperky a doplňky. Móda gotiků totiž z punku vycházela. Pankáči ovšem byli o něco více nastrojeni a gotici nosili více výrazný make-up. Pro obě subkultury je také společným znakem časté projevování bezpohlavních rysů v oblékání.

Hudba

Při naší práci jsme dále sledovaly hudbu a hudební projevy lidí z odlišných subkultur.

Lze říci, že hudebnímu stylu rock se svým způsobem věnovali lidé hlásící se k undergroundu, pankáči, gotici i hippies. Avšak každá hudba byla trochu odlišná a měla svá specifika. Písničky produkované máničkami bychom již dnes zařadili do rocku, svá vystoupení podtrhovali omamnými látkami, které sami požívali. Takto navozovali i nezapomenutelnou adrenalinovou atmosféru na jejich akcích. Lidé měli pocit, že patří do jedné rodiny. I díky tomu undergroundová hudba není typická hudba, kterou bychom si dnes pustili do sluchátek a užívali si ji o samotě. Její síla se projevuje spíše na koncertech. Pankáči navázali na éru rocku, který začal upadat kvůli velkému úmrtí jejich zástupců. Punková interpretace se vrátila na počátky rocku a rock'n'rollu. Zpravidla využívali jednoduché melodie, často psané jen o pár akordech. Gotická hudba byla zařazena do samostatné kategorie rocku, a to jako gotický rock. Jako další „odrůda“ rocku tu je hudba hippie. S touto subkulturou se spojuje například psychedelický rock nebo big beat, ovšem i zde mají žánrově češší hippies v hudbě velice blízko undergroundu. Folk je k těmto ostatním stylům hudby menší protipól. Písně zpívané s kytarou u ohně, texty psané o životě, pomalé melodie, to se u předchozích zmiňovaných hudebních žánrů nevyskytovalo. Kdybychom chtěli hledat nějakou podobu mezi ostatní hudbou, bylo by to poněkud těžší. Jediné, co by se dalo spojit je vytváření písní pouze o pár akordech, které již využívali pankáči. Již při prvním poslechu je zcela zřejmé, že i když jsou skladby tvořeny podobnou metodou, jsou naprosto rozdílné.

Všechny tyto subkultury rozhodně chtěly svou hudbou vyjádřit emoce, které v sobě držely. Ovšem komunistický režim jim to neumožňoval, a tak občas skupiny hrály na černo. Pojilo se s tím samozřejmě veliké riziko v podobě znelíbení se tehdejšímu politickému režimu. Ani to však lidi neznepokojovalo natolik, aby se přestali hlásit k určitému směru a vyznávat jej.

Hudba těchto subkultur je přesný opak fenoménu popu. Poslechneme-li si písničky zpěváka Karla Gotta z tehdejší doby, jen těžko bychom hledali podobné rysy například s písničkami od Plexis. Texty popových písní lze označit jako všeobecné, skoro až povrchní a lidé tvořící svou hudbu v subkulturním prostředí chtěli textem poukázat na určité nedostatky společnosti nebo prostě jen vybočit z řady.

Jedním z nejkompexnějších českých zdrojů o subkulturách je stránka Bigbít od České televize. Tam lze nalézt mnoho informací o nejrůznějších žánrech v časovém rozmezí od 50. let po 90. léta minulého století. Výborným zdrojem pro informace o goticích je web Sanctuary. Dalším doporučením byl web <http://scriptum.cz/>, kde jsou zaznamenány samizdaty z české a slovenské scény.

Projekt „Tanec“

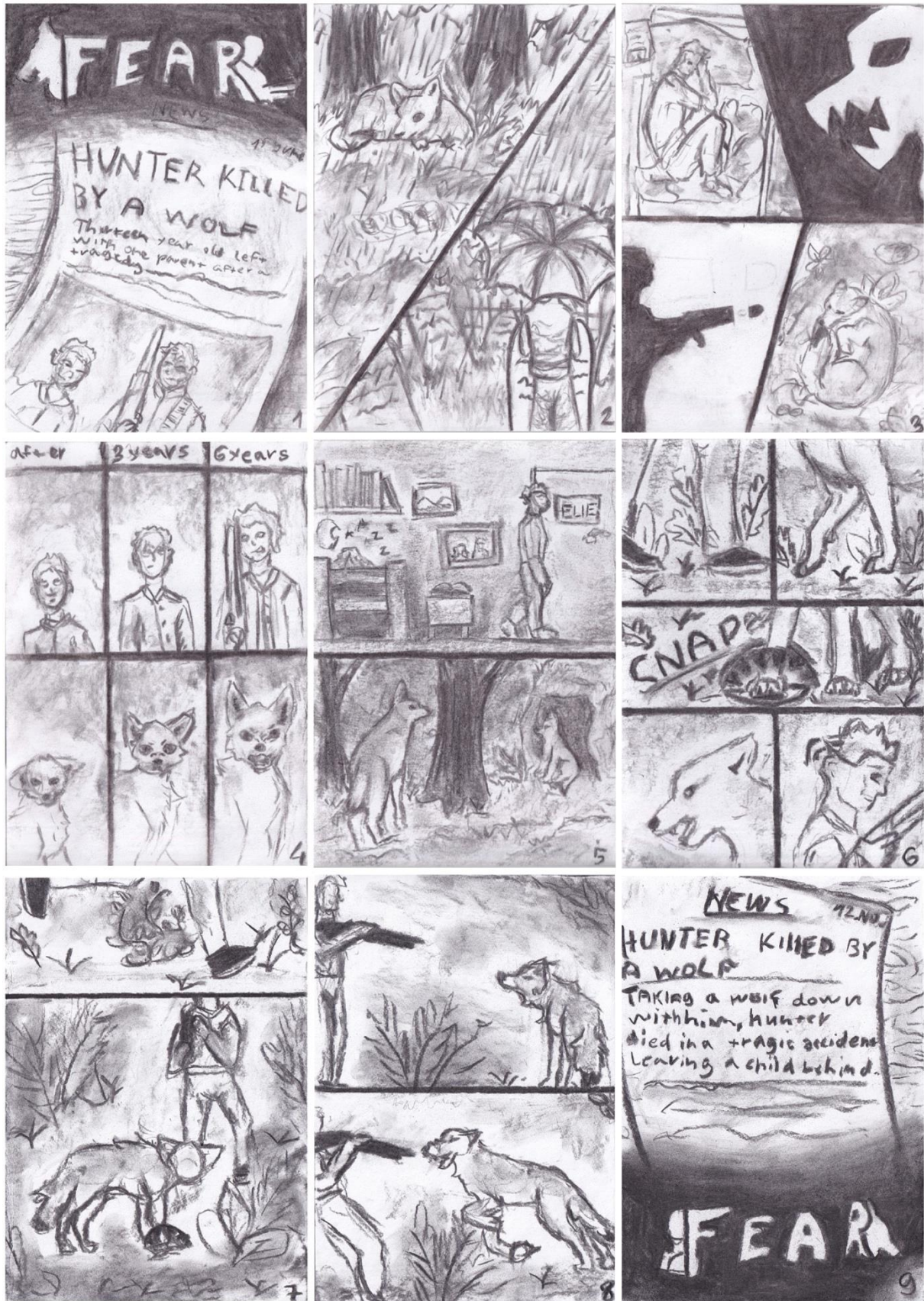

Projekt „Drak“ (malba na dveře v učebně VV)

Dne 11. 11. 2021 začala skupina dívek ze 6.F práci na dveřích v učebně výtvarné výchovy. Celý měsíc trvalo vytvořit návrh a vybrat správné akrylové barvy. Inspirace pocházela z knižní série "Skleněný trůn" od Sarah J. Maasové. Po přípravách následovalo překreslování na dveře a 9. 12. 2021 se žákyně pustily do malování. Všechny práce byly dokončeny 6. 12. 2022. Na tomto projektu se podílely Anna Chlupáčová, Eliška Ležáková, Barbora Berdychová a Anna Šimková.

Projekt „Tvůrčí psaní“ (komiks)

MATURITNÍ PLES

NAŠI SPORTOVCI I.

Tereza Havlíková (šerm)

Natálie Capůrková (aerobic)

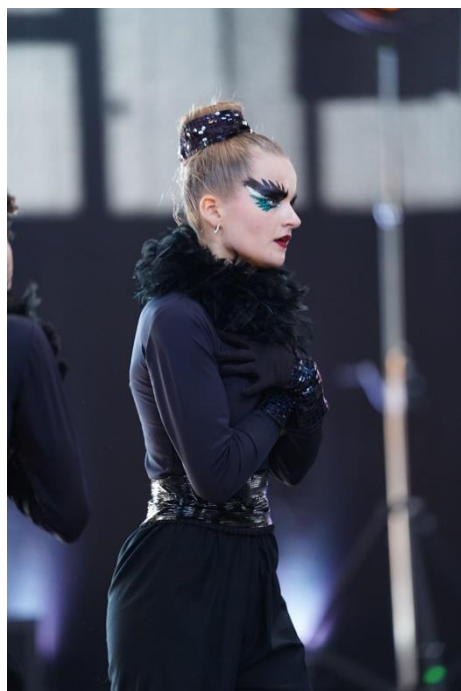
Martin Doležal (fotbal)

Anna Šimková (pozemní hokej)

Eliška Hřebíčková (tanec)

Viktorie Komárková (tanec)

NAŠI SPORTOVCI II.

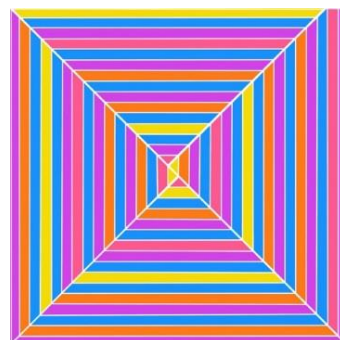
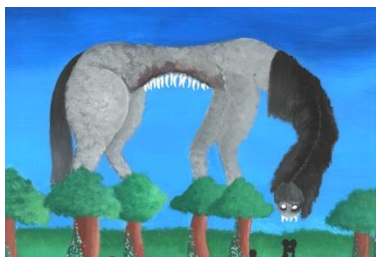

David Janda (alpské disciplíny)

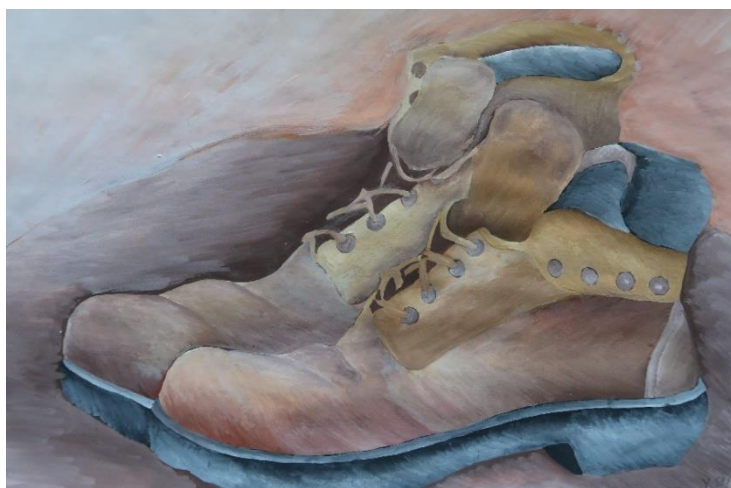
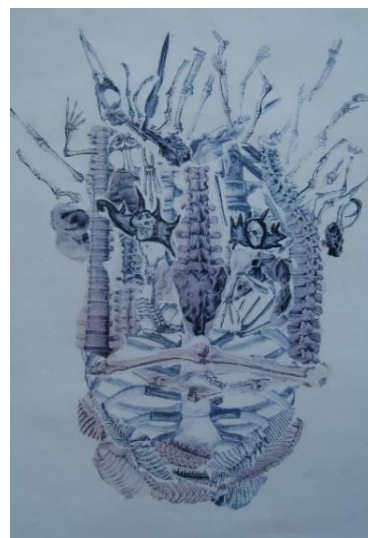
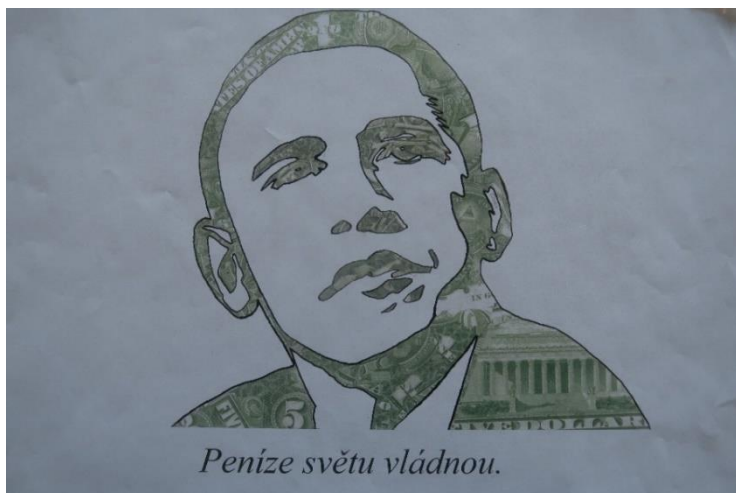

Jan Fator (florbál)

GALERIE VÝTVARNÝCH PRACÍ I.

GALERIE VÝTVARNÝCH PRACÍ II.

GYMLITFOTO (fotografická soutěž)

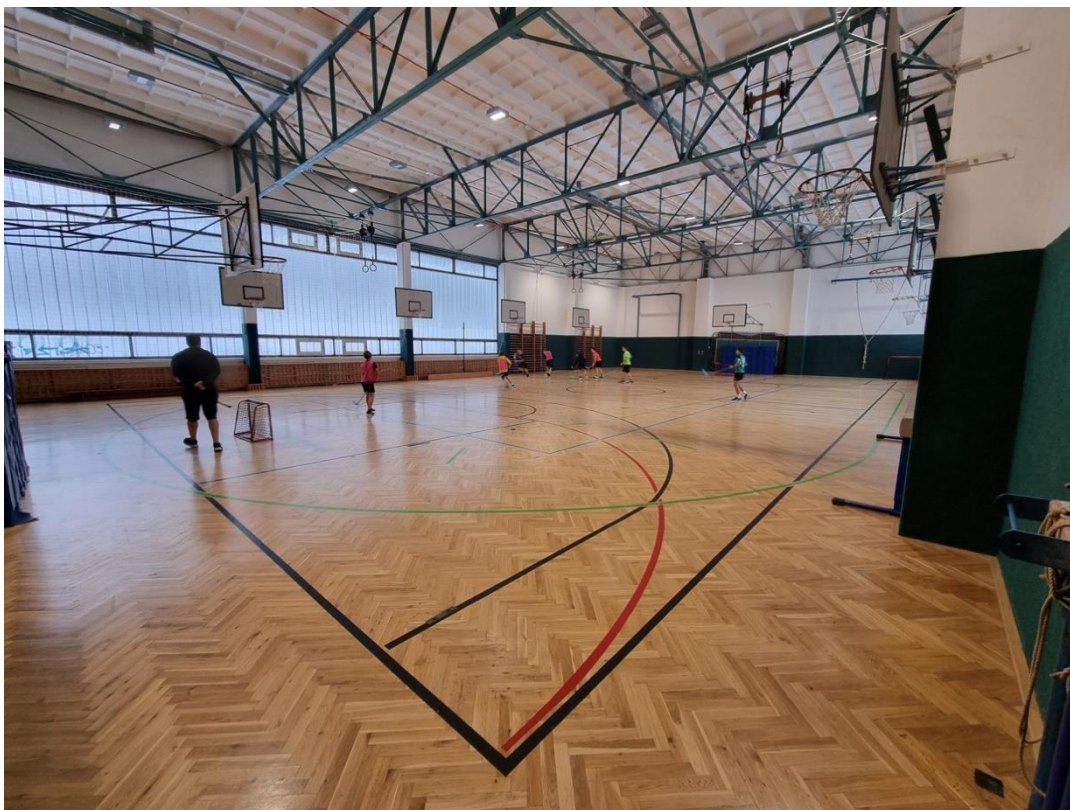
GYMLIT

Hlavní budova v novém kabátě

Učebna fyziky

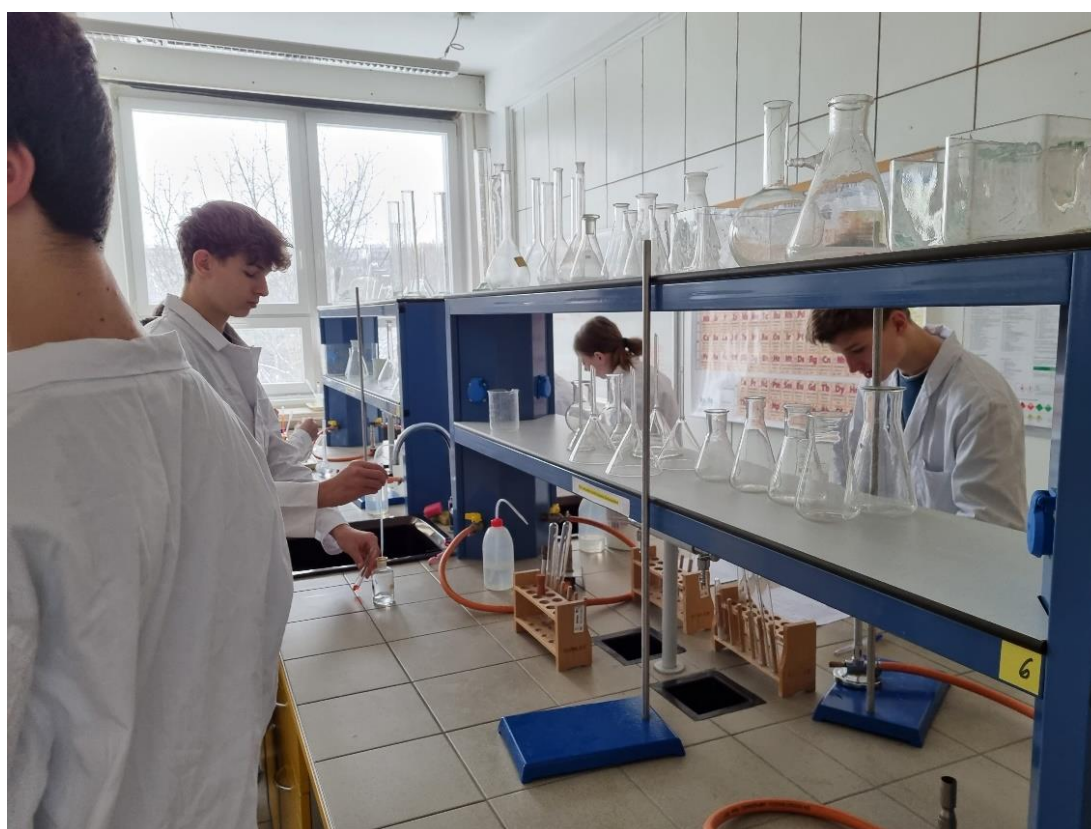
Velká tělocvična

Venkovní multifunkční pavilon

Rekonstruovaná školní knihovna

Laboratoř chemie

Učebna CIV 2

Učebna CIV 1

Obsah

ŠKOLNÍ VLAJKA	1
GYMLIT TEAM 2023	2
HISTORIE	2
ROZHOVOR S ABSOLVENTEM	4
JAN KLAUS	4
<i>Představení osobnosti</i>	6
ROZHOVOR S ABSOLVENTEM	6
VÁCLAV KLAUS	6
ROZHOVOR S ABSOLVENTEM	9
LUKÁŠ BAUER.....	9
TV GYMLIT – JAK TO CELÉ ZAČALO?	10
KRÁTKÁ VZPOMÍNKA DAVIDA ŠTRUPA	10
ŠKOLNÍ JÍDELNA	12
ŠKOLNÍ BUFET	13
EKOTÝM	14
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ	14
KLUB MLADÉHO DIVÁKA	15
„VÝCHOVNÉ“ KONCERTY	15
KOLÍN NAD RÝNEM	16
ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ	18
ADOPCE NA DÁLKU	18
ERASMUS	20
ROZHOVOR	22
GYMLIT RECEPČNÍ – NATALIA SHVED	22
ROZHOVOR	23
GYMLIT ŠKOLNÍK – MARTIN NAJNAR	23
VOLEJBAL	24
VÁNOČNÍ AKADEMIE	24
NÁZORY STUDENTŮ NA ŠKOLU	25
VZPOMÍNÁME	26
VÍC NEŽ ZÁKON	26
NIKDO NEOPISUJE.....	26
OBĚD	27
ZNOVU	27
FYZIKÁLNÍ ZABIJÁK	28
NA BĚŽKÁCH.....	28
DOPIS	29
ROZHOVOR S ABSOLVENTEM	30
MARTIN OŠŤÁDAL	30
SPISOVATELÉ – Z LITERÁRNÍCH PRACÍ ŽÁKŮ GYMLITU	31

BLUDIČKA	31
VODNÍK	32
MIS SENTIMENTOS	33
KVINTÁNSKÉ RÝMOVÁNÍ VOLNĚ INSPIROVANÉ VÝROKY UČITELŮ	33
PROJEKTY	35
PROJEKT „POSTAVENÍ ŽEN VE SPOLEČNOSTI V KONTEXTU DOBY A OBORU“	35
PROJEKT „ALTERNATIVNÍ STYL MLÁDEŽE V MINULOSTI“	35
VIZUÁL	35
HUDBA	36
PROJEKT „TANEC“	37
PROJEKT „DRAK“ (MALBA NA DVEŘE V UČEBNĚ VV)	37
PROJEKT „TVŮRČÍ PSANÍ“ (KOMIKS)	38
MATURITNÍ PLES	39
NAŠI SPORTOVCI I.	40
NAŠI SPORTOVCI II.	41
GALERIE VÝTVARNÝCH PRACÍ I.	42
GALERIE VÝTVARNÝCH PRACÍ II.	43
GYMLIFOTO (FOTOGRAFICKÁ SOUTĚŽ)	44
GYMLIT	45

Almanach k 50. výročí založení školy

GYMNÁZIUM, PRAHA 9, LITOMĚŘICKÁ 726

Almanach vytvořili v rámci mediální výchovy třídy 4.F, 4.G.

*Spolupracovali: Petr Plachý, Jana Vyhlídalová, Jitka Fialová, Jaroslav Kutálek, Jitka Cihelková,
Svatoslav Procházka, Iveta Rozumová, Tomáš Kurečka*